

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

◆ № 115 ◆ Субота, 15 червня 1991 року ◆

Ціна 10 коп.

Сьогодні у нас — День медпрацівника.
А потім настане ніч медпрацівника.
А потім — знову день, і отак — цілий рік, цілу п'ятирічку і — все життя. Життя, у якому добре знають, що слово «медицина» походить зовсім не від слова «мед».

І все це при тім, що ми, узяті в цілому, не робимося й не хочемо робитися здоровішими! Живемо, нахилившись на себе все нові, все хитріші хвороби, а на медиків — нові клопоти. Здається, час вивісити нове гасло: «Хворий! Будь милосердним до свого лікаря...»

(Закінчення на 9-й сторінці)
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

...НЕ ВІД СЛОВА «МЕД»

ЯК УЖЕ ПОВІДОМЛЯЛОСЯ, «Паржі» не запрошували керівництва Національних зборів Франції з робочим візитом керувати групу народних депутатів Української РСР, до складу якої входять члени Президії Верховної Ради УРСР, голови комісії А. Пачаров, М. Гряшко, Я. Кондратьєв, В. Сухий.

Парламентарії України знайомляться з парламентською системою Французької Республіки, досвідом роботи парламенту. В рамках візиту відбуваються змістові зустрічі з представниками різних політичних партій та груп; з адміністративним складом Національних зборів. Під час перебування у французькій столиці делегацію супроводжує постійний представник УРСР при ЮНЕСКО В. Снофранко.

УМІСТІ Болград (Одеська область) відбувся І з'їзд болгарів СРСР. Його девіз: анexionались за створення освітньо-культурної асоціації болгарів в СРСР. Головою Центральної ради асоціації найма одностайно обрано першого секретаря Болградського райкому КПУ Івана Маладонського. У прайнтингу документів перед парламентаріями України та Москви ставляться вимоги гарантування болгарам прав на етнічно громадянство.

УЗДРАВНИЦЮ «Молодість», розташовану в мальовничому місті поблизу югославського міста Туза (республіка Боснія і Герцеговина), перебувають 98 дітей з Чорнобилья. Усі ватрати по забезпеченню місцевому відомству радянських дітей взяти на себе місцеве обсягом, цілий ряд підприємств і громадських організацій.

ПРЕДСТАВНИК Міжнародної Організації Праці (МОП) Гай Стендінг анслова думку, що в умовах переходу до рязку масова безробіття в Радянському Союзі стає реальністю. Він досліджує цю проблему в СРСР. За наведенням в його даним, яні в Радянському Союзі шість мільйонів чоловік не мають постійної роботи.

Договір між Україною і Росією набрав чинності

ГОЛОС України

Засновник —
Верховна Рада
Української РСР

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

УРСР, 252047
Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОНИ
РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ:

приймання —
446-92-11

Відповідальний
секретар —
446-73-63

Завідуючий
коріктою —
446-66-33

ВІДПІЛКИ:
парламентська —
441-84-52,
441-85-84,
Республіки — 441-82-05,
441-29-04,
економіки — 441-80-07,
аграрії — 441-85-18,
міжнародної —
441-81-28,
охорони здоров'я —
441-88-56,
соціальних питань —
441-88-55,
екології — 441-89-59,
культури — 441-86-44,
спорту — 441-80-08,
інформаційної —
441-81-13,
441-80-20,
Історії України —
441-80-62,
військової справи —
441-88-52,
реклами — 441-89-44,
бухгалтерія —
441-84-90.

Розповсюд
не реєструється
і не повертається

Індекс 00955

Тираж 100.300

Передплата ціна на рік 19 крб. 88 коп.

Газета виходить
5 разів на тиждень.
У суботу та неділю,
у середу, четвер,
п'ятницю та суботу
— на 16 сторінок.

14 червня в Москві відбулися обидві граматки про ратифікацію Договору між Україною і Росією, підписаного в Києві 19 листопада 1990 року.

Після церемонії обміну ратифікаційними грамотами Голова Верховної Ради РПРСР Б. М. Єльцин прийняв заступника Голови Верховної Ради Української РСР В. В. Гриньова. У ході розмови, яка відбулася, В. В. Гриньов попросив Б. М. Єльцина з попередим підсумками виборів першого Президента Росії. В. В. Гриньов і Б. М. Єль-

цин обмінялися думками щодо майбутнього Договору про новий Союз. Було обговорено питання практичної реалізації міждержавного українсько-російського договору, який набрав чинності.

Договір передбачає розвиток відносин між Україною і Росією на основі загальнопринятих принципів міжнародного права з метою зміцнення дружби, добросусідства та взаємовигідного співробітництва, що відповідають нормам національного інтересу народів обох держав і служать справі миру та безпеки.

Нерухомих прагненням розв'язати спадаружність суверенних держав, Україна і Росія визнають одна одну суверенними державами і зобов'язуються утримуватися від дій, що можуть завдати шкоди їх державному суверенитету, територіальній цілісності, про гарантії з боку держав своїм громадянам незалежно від їхньої національності або інших відмінностей рівних прав і свобод. Обидві республіки беруть під свій захист національну меншість, сприяють утвердженню і розвитку їх етнічної, культурної, мовної та релігійної

самобутності. Україна і Росія визнають і поважають територіальну цілісність одної з них існуючих у межах СРСР народонаселення. У Договорі визначається необхідність системи колективної безпеки, включаючи співробітництво обох держав у галузі оборони і безпеки. В ньому визначається сфера співробітництва, яка реалізовуватиметься на рівноправній основі через спільні координаційні інститути. Він містить також положення про принципи економічного співробітництва та взаємодії в різних галузях.

ПОСТАНОВА Верховної Ради Української РСР

Про 50-річчя початку Великої Вітчизняної війни
та організації партизанського і підпільного руху
на Україні

22 червня ц. р. минає 50 років від дня нападу гітлерівської Німеччини на Союз Радянських Соціалістичних Республік і початку Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр.

Страшним лихом вийшла війна в життя країни, великі жертви принесли радянським народом в ім'я Перемоги. Майже кожним сім'ям в республіці втрачено рідного чи близького, брата опалена вогнем. Ніколи не загине в серцях сучасників і прийдешніх поколінь біль втрат, журба за polegлим. Назавжди в їх пам'яті лишається ті, ховаючи невідомі військовим кулям Перемогу на фронті і в тилу, в партизанських загонах і в під-

піллі, кого не зламали фашистські каземати і табори.

Враховуючи значення цієї скорботної і водночас викопної дати в житті народу України, Президія Верховної Ради Української РСР постановляє:

1. Проголошати в республіці 22 червня Днем всенародної пам'яті жертв війни.

2. Кабінету міністрів Української РСР, Раді Міністрів Кримської АРСР, виконавчим комітетам обласних, Київської і Севастопольської міських Рад народних депутатів здійснити комплекс заходів у зв'язку з 50-річчям початку Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр. та організації партизанського і під-

пільного руху на Україні, сприяти їм на виховання патріотичних почуттів у людей, насамперед молоді, захист історичної пам'яті народу, утвердження в республіці громадянського миру і національної злагоди.

В день початку війни провести покладання квітів і вінків до пам'ятників та обелісків на могилах фронтівців, партизан, підпільників.

3. Підтримати ініціативу ветеранських, молодіжних та інших громадських організацій по проведенню республіканського Маршу миру «Врагство». Виконавчим комітетам місцевих Рад народних депутатів подати практичну допомогу у його здійсненні.

4. Раді Міністрів Кримської АРСР, виконавчим комітетам обласних, Київської і Севастопольської міських Рад народних депутатів вжити додаткові заходи щодо поліпшення житлових і матеріаль-

но-побутових умов, медичного обслуговування ветеранів, інвалідів війни, солдатських вдов, у т. ч. в сфері соціального забезпечення, спонсорської і благодійної діяльності, активно розвивати рух молоді.

5. Державній телерадіокомісії України, іншим засобам масової інформації організувати широке висвітлення роботи місцевих Рад народних депутатів, трудових колективів і громадських організацій у зв'язку з 50-річчям початку Великої Вітчизняної війни, організації партизанського і підпільного руху на Україні. Звернути особливу увагу на аналіз причин і уроків війни, показ ті героїчних сторінок, інтернаціонального єднання народів нашої країни у боротьбі з ворогом, роз'яснення необхідності зміцнення миру і міжнародного співробітництва в дусі нового політичного мислення.

Голова Верховної Ради Української РСР
Л. КРАВЧУК.

м. Київ, 11 червня 1991 року.

УКРАЇНА У ВІЙНІ ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ У ЦК КОМПАРТІЇ РЕСПУБЛІКИ

Наша країна наближається до трагічної дати у своїй історії — 50-річчя початку Великої Вітчизняної війни. І чим далі відходять у минуле роки битви з фашизмом, тим більш усвідомлено ми розуміємо як важко коштувала Перемога, так і велич нашої Перемоги. На жаль, є й ті, хто намагається звести роль Збройних Сил СРСР у розгромі гітлерівської Німеччини, більше того — виправдати її навалу на нашу країну. Тому так важливо об'єктивно, з науковою точністю оцінювати події минулого. Цієї темі і була присвячена прес-конференція, організована ЦК Компартії України.

Проблематику Великої Вітчизняної війни, відзначенню на прес-конференції, присвячено більш як 20 тисяч книг загальним тиражем близько одного мільярда примірників. Але відповідей на багато

запитань у них не знайти. Тому ми підселили і знавців цієї літератури переважно на соціальне замовлення. Звідси й «бій пильми» в історії війни, особливо її початковий період. Стосується не і бойових дій на Україні. Ще до кінця не вивчені, не досліджені Луцько-Ковальська операція, події в Криму, причини поразки в Харківській операції, Уманському котлі. Потребу нового осмислення Київська оборонна операція, в ході якої потрапили в полон понад 660 тисяч радянських вояків. Багато неясностей також у діяльності підпілля.

Великий інтерес в учасників прес-конференції викликали повідомлення про діяльність організації українських націоналістів і української повстанської армії. Відзначалося зокрема, що через ОУН і УПА за роки війни і перші післявоєнні роки про-

йшли більш як 400 тисяч чоловік. Що пригало людей в їх ряди? За що вони боролися? І чим їм була притягана мрія невідомого кращого життя, як це значимо опитується в популярній літературі? Не відповіли на ці питання і сьогоденні історичні процесів, які відбуваються в західних областях України. Але, підкреслювалось, і тут необхідна тиєрний погляд, об'єктивність і правдивість.

Важливе місце на прес-конференції займали теми війни, пов'язані з учиненням пам'яті polegлих, долею близько 3 мільйонів тих, хто пропав безвісти, роллю Сталина та інш.

Присутнім було проінформовано про проведення з 17 по 23 червня Маршу миру «Врагство» ініціатором якого виступили ЦК Компартії України, Українська республіканська рада ветеранів

війни, праці і Збройних Сил СРСР, ЦК ДТСААФ УРСР, інші громадські організації. Мета цієї акції — посилення патріотичного виховання, на самере молоді, захист історичної пам'яті народу, консолідація трудящих України.

Учасники прес-конференції академік секретар Відділення історії, філософії і права АН УРСР Іванко-Курас, завідувач Українського інституту історії АН УРСР, головний редактор Українського історичного журналу, професор М. Коваль, старший науковий співробітник Інституту політичних досліджень, кандидат історичних наук В. Чумак, керівник прес-центру ЦК Компартії України Л. Новокітська — відповіли на запитання журналістів.

(УКРІНФОРМ).

«Пишемо» нову Конституцію України

ВІСЬОДНІ ВСЕ ТАКИ БІДУЄМО?

Логіка державного мислення підказує, що за прогресивною економічною кризою в Україні, недоведенням до кінця реформ державною системою, яка призвела до цього, за нездатності існуючих структур влади вплинути на перебіг подій необхідно ввести зміни в систему політичного устрою республіки.

Обговорюючи концепцію майбутньої Конституції, слід виходити з необхідності запровадження швидких і радикальних реформ, на Україні нагальні сьогодні питання як політичними, так і економічними засобами. І цілком очевидно, що «вар» слід випустити до того, як станеться вавил.

КОРОТКО З ЛИСТІВ

Верховна Рада України продовжує вступити роботу щодо соціального захисту населення. Аби наблизити законодавчі акти до дій, здійснюваних пенсіонерами. Віддавши багато років виробництва, вони виходять на заслужений відпочинок невідомо з такою мізерною пенсією, що її не вистачає навіть на літературну кобасу і пісний кефір.

Тепер часто мовиться про пенсійну реформу. Але коли це буде? Трудно сподіватися, що це питання вирішить Верховна Рада України і вирішить так, щоб кожний трудящий виходив на пенсію, зміг одержати свою частку вкладеного у підприємство капіталу, тобто вернути загальну частку в цілому, а не тільки частку пенсії. Інакше до них приносиви добрей будуть годувати своїми благодійними супами наших пенсіонерів!

За дорученням збіратора газети заводу «Композитмаш» голова радгоспу ветеринарних підприємств, Космийка.

Г. ОСТОПАЧЕНКО,

голова радгоспу ветеринарних підприємств, Космийка.

Законом ЦСР про пенсійне забезпечення трудящих з 1 жовтня 1990 року для пенсіонерів—учасників Великої Вітчизняної війни, які працюють, знято так звану ставку, що заробітну плату пенсіонерів виплачують у повному розмірі незалежно від заробітної плати. А в Законі про реформу розробили ці ці соціальні заходи—населення говориться, що компенсації виплати в розмірі 70 карбованців додано до пенсії пенсіонерів, що компенсації пенсіонерів. Виходить, якщо ветеран війни тимчасово працює, то йому компенсації пенсії не дають. Навіщо ж самі законодавці виплачують «війну законів»?

І. СЕМЕНЕНКО,

учасник війни, інвалід війни, Київська обласна.

Милоша ПОВОРОВСЬКИЙ, народний депутат УСР.

Прочитав у «Голосі України» інтерв'ю з депутатом Сергієм Ковалчуком — ветераном праці з Києва. Двома речками підтримував його думку про те, що «за кожному державним народом є право доплатити до пенсії цю невеличку суму — якнайменше 5—10 карбованців». Справді, від цього ніхто не розбагатів, але розбагатіли пенсіонери, що дійсний подвиг не війни чи відзначення у мирний праці, було б вагомою.

Особливо це важливо зробити заради автономії України з 30 років з початку Великої Вітчизняної війни. Доведіть до думки ветерани до депутатів Верховної Ради УСР, щоб вони під час свого читання республіканського Закону про пенсії зважили на нашу попозицію. Це б порадувало кожен громадянина, захисник Вітчизни.

С. ЯРЕМЕНКО.

Алушта.

Сергій ПРАВДЬКО.

Точка зору

НОВА Конституція України є, так би мовити, ривком калапани і чомусь дати людям надію, розорити ериктисти і таким чином, можливо, убереже наше суспільство від катаклізмів та революційних погіршень.

Отом Верховній Раді слід виробити: або на дотолу ідеологічному марксистсько-ленінському вченню нічого істотно не змінювати в системі власності, політичного устрою й державного ладу (і тоді всі приймаємо до музею революції по шобів й Конституції або ввести до Конституції зміни, які відповідають вимогам прагненням українського народу та його сподіванням на кращу долю. Про це з пророцтвом дала голосом історію сказав Т. Шевченко:

«...Коли ми діждемося Вашингтона
З новим і правдивим
законом?

А діждемося-тани нолісь!»

Вашингтон виволона шати з колоніальної залежності, запровадив демократичні ідеї і став першим президентом.

Упродовж століть Україна чекала свого Вашингтона. Отож давайте запровадити президентські правління через всенародні вибори (бо обрані Верховною Радою президент буде президентом Верховної Ради), зобов'язати залежності й творити український соборний державу з верховенством народної влади через вибори президента та затвердження ним керівників, обраного депутатами місцевих Рад, з народною армією і всіма іншими елементами влади. А тоді вже значатися, з ним і в які соки вступати і то йому делегувати, бо, як сказав наш Голова парламенту, неможливо делегувати те, чо-

го не маєш, і в цьому я згоден із шановним Леонідом Кравчуком. Звідси ж, звісно, можна тільки за умови відмови від принципу: «Перш розум, честь і совість» і тримання народу в оборті й безправ'ї на догоду ідеологічним догмам. Але цього підходу саме я не бажав побачити чинна депутатів більшості, і шановний депутат С. Гуренко проголосив «вирішити соціалістичному вибору», «соціалістичний принцип нашого суспільства», стверджуючи, що «соціалізм — магистральний напрям розвитку...»

Я знісно, справляючи цілком ступати самозни і спробував з'ясувати, що ж конкретно пропонує більшість. Пограмавши над документами Комуністичної партії, а знайшов виступ Станіслава Гуренка на митингові Плеумі ЦК КПРС, де він проголосив: «ХУІІ з'їзд КПРС не висновки ясності в те, яке суспільство ми будемо, що нас чекає на цьому шляху і який зміст, зрештеш, вийдедеш в поняття «гуманізм і демократичний соціалізм».

То що ж, більшість, не розбавляючи «гуманізм» ідеями, шийш «зміш» і замість якого будемо керуватися здоровим глузлом та міжнародним досвідом.

Давши запровадити реформи, яких давня прагне суспільство, а не фарисействувати, жонглюючи заклинами «треба перш за все наголосити на народі» — народ не худоба і не потребує, аби його хтось годував. Він сам себе нагодує, треба тільки констити працювати на себе, а не на когось, право приватної власності на зем-

лю і не створювати перешкод у розвитку обанкріплених ідеологічних догм, які вже довели нас до ираю прирви.

Не варто тут применшувати фізіалістичним догмам «соціалістичного вибору» убогу нагоду голого короля, який за 73 роки не надбав статів і змусився з протигнотою рукою жекрати в суспільні гуманитарної допомоги «на проплаті».

Ще півтора століття тому декабрист Михайло Фонвін написав статтю «Про нумізм і соціалізм», де зазначив: «...Саме сприйняття ідей нумізму і нумістичної суспільства руйнування, повернення його до стану дикунства і повністю самонадвої дикунства однієї особи н необхідним наслідком анархії».

Щодо «радянської концепції», то я вважаю, що в Конституції слід записати найбільш узагальнюючу назву держави, прийнятну як всі часи, так і всі народи. Це мимовільно назва, яка уособлює від того, що, скажімо, через чотирі роки прийдуть до парламенту ін. політичні сили і замість «Радянську» на «гемізмську», а «соціалістичну» на «націоналістичну» чи «анархічну». І що, так і будуть жити в роки? «Республіка України» є найбільш всеохоплюючою і вичерпною назвою.

Президентська форма правління на перший погляд органічно поєднується з федеративним устроєм земель України. Поліція, Воїська. Одначе і наважак федеративний пойд на землі шидкимий для соборності України, тому що наслідком є економічна і соціальної неможливості виникнути сепаратистські тенденції, які породжуватимуть міжгромадянські непорозуміння в суспільстві.

Власне, від того, що унітуну міжнародної напруженості, до Конституції слід ввести гарантовані

права національних меншин. І дуже дивно було чути про несприятелі, означені в Конституції верховенства української нації в той час, коли жикі українці на Україні є, по суті, дискримінованою нацією, а вже дві третини України русифіковані. Тотальну русифікацію. Мінорити, Херсон, Луганськ, де немає жодної української школи, в Донецьку — одна і т. д. Сьогодні русифікований народ нещадно прасує душу й жому українського народу, а деякі шпанові депутати турбуються не про те, як відорвати сплюснену українську національну свідомість, а бідуються, аби зберегти існуючий механізм формування «імперської людини» «русифікованою населення».

Коли вже в нас пропаде оця «малоросійщина», «духовна холостячність», національна зрадність і націоналізм не каліжить, щоб на одвіку своїй землі і не сміти звинувачувати про право 40-мільйонної, сполитими дискримінованої української нації? Де було тале, щоб у Росії чи Англії норіна нація відмовлялася від своєї власної держави? Сьогоднішній стан української нації, найтоніше можна охарактеризувати словами О. Донцова: «Нація обов'язана і обомовлена без національного «віру» і без воли боротися за нього».

Вола до відторгнення кожного народу згоди і згоди разом із правліннями українських державних символів — сино-ковитим прапором і гербом триколом, які впродовж століть наш народ проіс в ґенях, і вони повинні бути конституційно затверджені як державні.

Українська нація востресек, як несполна мупина, відітні і навія, а гарантом незворотності цього процесу нехай стане наша Конституція.

Милоша ПОВОРОВСЬКИЙ, народний депутат УСР.

Соціалізм чи..!

Коментар головному редактору

Точка зору народного депутата Леоніда Поповського, який не мій погляд, беззаперечно. Викладена вона гостро і як «підручник посперечатися». Так, сьогодні важко захищати соціалістичний вибір і тому розумію, як ми його реалізуємо. Але безперечно є те, що в сирі існують соціалістичні цінності. Вони — в зацікавленості трудящих, у соціальній захищеності нас від цього, мабуть, не варто відмовлятися.

Сьогодні ми говоримо про роздержавлення. Той, хто поважає соціалістичні цінності, обстоює проведення роздержавлення в інтересах трудящих колективів, а не нових «засячків-ків».

Від «зміни ми індуїя» не діждемося. Якщо не соціалізм, то що? Відповім одна, як Микола

Поповський обходиться: капіталізм чи не так!

А що саме для нас капіталізм? Чи не означає, що доведеться пройти через ділі нерп першочислені капіталу у окремих осіб, через незахисність власності, економічну несправедливість (період персоналізації) і т. д. Комусь здається, що варто відмовитися від соціалістичного вибору і ми ледь не одразу станемо несправедливими, якою ірраціональним і неіснуючим соціальним гарантіями для трудящих. Це — не так. Рівень розвитку нашої економіки засвідчує, що ми можемо стати лише країною третього світу, обслуговуючи боргами і процентами по них. Чи не так!

У нас один шлях. Так пропонує роздержавлення, щоб кожний робітник, інженер, се-

лянин був особисто зацікавлений у результатах праці своєї колективної чи своєї індивідуальної праці, щоб кожний став співіснуючим індивідуальним основним фондом. А хіба це суперечить соціалістичній ідеї? Навіть якщо широко, а не по-зареміюмо!

Неодмінна умова успіху на цьому шляху — суверенітет України і загромад Ми усіма їй гарантуємо незалежність, національну приналежність і віршовання. Це необхідно хоча б для того, щоб ніхто не втягнув нас у борги від імені мішу, чи зашій омих розлашувалися за нас. Те, що сьогодні проіс у Заході Президент ЦСР — загальне для України і всієї, хто не мій жодні ті позимі розтринніти буди, при іншимому базаладі

поповити кишні маврі, породити потребу у нових позиків... Станеться те, що, стелос з Латинською Америкою.

Якщо Президент ЦСР, не питаючи ніяких нас, боргів і оді України, як становить четверту частину економічного потенціалу Союзу, доведеться дати не про сувереніт, а про сплату процентів відносно до свого потенціалу. Тобто забути про економіку, про все не сирі, а лише розлашувати праці, щоб до свого поті і звертати ніякої уваги на таку розі, як охорона навколишнього середовища чи якісь там соціальні захист людей.

Думки, аспіковані і в статті, і в цьому коментарі, безперечно, спірні. Хіба бажак продовжити розмову?

Сергій ПРАВДЬКО.

Зверніть увагу

Сергій
ЗАПОРОЖАН
Кіровоград.

ГРЯДЕ ІСПИТ НА ЛЮДЯНІСТЬ

Владимир СКАЧКО

Олександр
ВОЛОДИМИРО

із Києва? Річ у тім, що й Стародубщини, в Обухівській 250 років тому було спаленою останню на Україні відьоміадою Мосналенко. Вона вигідась на лісіях і травах, бачила, по-нашому, фітотерапевтич. Ім прихилим, вби разоземляками Івді, нащадкам тих, хто її спалив, перепоховати прах на младишці. Але перед тим сходили з однієї з двох стародубських

зани відирі-
ді свою ноз-
речі, можл-
незабаром с-
міщення ш-
це в майбу-
ретна роб-
бджолярств-
рядновува-
пасіку част-
лишеної ві-
люшею. Купу-
переговори

А ми

діяльн
гетом к
принось
школа к
попсюна
чють за
латню. Я
красу лю
красу на
гти красу
ків. «Кра
— перек
«Довіри»,
домо на з
касправд.
...На сир
рвас нева
фірми, зд
карбован
демо до п
ної праці»
до неї, а
ті, хто т
прийшли
носити
своїм
ми ст.
Тим, хто
ресвідчит
телефон
ційного
295-57-20.

Яросл
Иван

NAME

Можливо, важко для нас досягти перемоги, аби не тільки знайти до своїх людей, а й до своїх квітів, тому, що ми свої Івди не маємо? Маємо, щоб зрозуміти, що нас веде до перемоги.

Випереджаючи
подіюЯКЩО Ж НЕ
ЗАВАЖАТИМУТЬ...

З 25 по 28 червня у Вінниці відбудеться бізнес-з'їзд і комерційна виставка товарів виробництва німецької промисловості. Цьому і була присвячена прес-конференція, яку провела Асоціація українських універсальних, виставочний комітет німецької економіки, виступаючи на організації ДМА (Берлін), генеральне консульство ФРН у Києві та торговельно-комерційна фірма «Зовніш-експобізнес».

Але почалася прес-конференція з презентації Асоціації українських універсальних, яка створена у листопаді 1990 року. Її президент Василь Чичикало, генеральний директор чернігівського торговельного центру «Дружба», розповів, що засновниками стали 27 найкрупніших універсальних Універсальних, Міністерство торгівлі УРСР, Комерційний інститут підвищення кваліфікації та підготовки кадрів Мікстору СРСР, Білоцерківська меблева фабрика. Зараз в асоціації 36 членів. І це — сила. Бо вона введе ці торговельні організації з під диктату чиновників, оту і підприємств. Асоціація першочергово вирішуватиме такі проблеми: насичення ринку товарами, підвищення рівня та обсягу послуг, будівництва об'єктів для переробки харчової продукції, готелів, організацію туристських бізнес-турів.

Звичайно, у журналістів виникли запитання до членів президії асоціації: як вони наситять ринок товарами при нашому суцільному жебрацтві? Директор асоціації та її віце-президент Володимир Медяний дав переконливу відповідь. А директор донецького універсалу «Райдуга» Володимир Толочко розповів про те, як його мвгазін разом з підприємствами області за участю іноземних фірм налагодив випуск ранеток для настільного тенісу, пилососів «Сіменс» та інших гостродифіцитних товарів.

В один голос директори універсальних говорили: діючи закони СРСР стримують підприємництво. І якщо республіканський парламент прийме такі документи, які не будуть заважати підприємцям, не кажучи вже про сприяння або стимулювання, то всі ми заживемо краще. Без дефіциту і черг, яких просто не існує на Заході.

Консул генерального консульства ФРН у Києві Бернд Глімман, який відповідає за сприяння торгівлі, і представник фірми ДМА Міхаель Мюллер поінформували про те, які фірми виставлять свої товари на виставці у Вінниці. Багато запитань до Б. Гліммана та М. Мюллера було не тільки у журналістів, а й у директорів універсальних. Це у першу чергу — можливість далішого співробітництва з німецькими фірмами, стакування в найкрупніших універсалах. Б. Глімман назвав всі контакти українських працівників торгівлі з німецькою стороною дуже перспективними.

Олександр
ВОЛОДИМИРОВ.

НА СІЧІ БУЗЬКІЙ КОЗАКИ МЕД П'ЮТЬ

У листопаді 1991 року відсвяткує річницю свого існування добровільне товариство «Західно-Бузька Січ» в Червонограді, що на Львівщині. У товаристві зараз близько 120 чоловік, в основному молодь і пенсіонери — «вільні нозани». Ідея створення Січі зародилася в місцевому Народному театрі імені Лесі Українки. Мета — відродження культурної, національної і духовної спадщини українського козацтва. Мріють західно-бузькі ко-

Традиції

заки відирити в Червонограді свою козацьку школу. До речі, можливість така є — незабаром звільниться приміщення школи-інтернату. Та це в майбутньому, а конкретна робота сьогодні — бюджетарство. Почали впорядковувати і лаштувати під паку частину території, залишеної військовою частиною. Купують коней, ведуть переговори про купівлю сп-

саної «Колхиди». Одне слово, діють.

А взагалі, зі слів кошового отамана Омеляна Карабіна, добровільне товариство «Західно-Бузька Січ» — «лозартній» організація, що ставить собі за мету унеможливити реставрацію будь-якого тоталітарного режиму на Україні.

Юрій НЕСТЕРЯК,
спеціальний кореспондент
«Голосу України».
Львівська область.

Запишіть телефончик

Вони прийшли. А ми? Йдемо

Чи привід для ювілею рік існування фірми? Для помпезного — ні. Так вирішили працівники фірми «Довіра», яку вже добре знають і у Києві, і у республіці, а тому й зібрався поговорити у тісному нолі про свої здобутки і проблеми, пошукі і перспективи. Мабути, і не всі співробітники «Довіри» знали про те, що фірма, починаючи з нуля, за рік заробила понад 2 мільйони 270 тисяч карбованців. На чому? Це окрем розмова. Скажу тільки, що фірма займається рекламно-інформаційною, маркетинговою, видавничою діяльністю. Лише у рекламному-інформаційного агентства «Довіра» понад 70 партнерів у країні, республіці. А видавничий відділ випустив цікаву книгу «Ключ до серця — сіціоніка», яку розкупили миттєво. На підході видання: «Спогади Шелленберга». «Міфи України». «Легенди про квіти...».

Стоп! Здається, я вже видав таємницю фірми. Тому розкажу про той вслеп

діяль, який в... й багаторічній діяльності фірми не приносить зиску. Це — школа краси. Мабути, зайве пояснювати, чого там навчають за дуже символічну плату. Як розкрити свою красу людям, як полюбити красу навколо нас, як берегти красу людських стосунків. «Красота врятує світ» — переконані керівники «Довіри», а тому йдуть свідома на збінти, аби так було насправді.

...На сцені залу, де зібрався невеликий колектив фірми, здається, навки викарбовані слова: «Ми прийдемо до перемоги комуністичної праці». І ми йдемо до неї, а не звідно. А ті, хто працює у «Довірі», прийшли до праці, яку приносять задоволення. І своїм... том, і в... бинчим... ст... ами, і а... атою. Тим, хто у цьому хоче переконатися, назву кийський телефон рекламного-інформаційного агентства фірми: 295-57-20.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Наші мандрівки

«А Я В РОССІЮ, ДОМОЙ ХОЧУ...»

Границі — то дурниця, перепрошую, але різні землі не схожі одна на одну, а щоб у цьому переконатися, варто з'їздити до Стародуба. Колишній була Свірицька, згодом — Чернігівська губернія, нині — такий собі апендикс Брянщини, затиснутий з трьох бонів Білорусією та Україною. Від нашого нороду рукою подати, але добратися важко: або аж через Гомель, або аж через Брянськ. Розмовляють тут — немов десь у нас північніше Києва, на білоруській — мові, але щодо належності — байди: «А хрен нас ведає, хто ми...». Ну, припустимо, й краще кажуть, з незвички на вулицях аж вуха пухнуть. Може, це від того, що просто в місті — чимала «зона», і її контингент, осідаючи тут, чинить ото такий лігвістичний вплив. Але один стародубський патріот заперечив нам: «Дык мы и сами, местные-то, в зоне бывали-перебывали!». Спасибі, вітчим.

Чого ми сюди приїхали аж із Києва? Річ у тім, що на Стародубщині, в Обухівці, 250 років тому було спалено останню на Україні вільну, їдую Москаленко. Вона зналась на всілякі і травах, була, по-нашому, фітотерапевтом. Ми приїхали, аби разом із земляками їдів, нащадками тих, хто її спалив, перепохвати прах на кладовищі. Але перед тим сходили до однієї з двох стародубських

церков (колиш 1х було 22), і молоденький батюшка, отець Владимир, дозволив: адже Христос учив любити навіть ворогів, а їдів ж спалили заду, не... ну. Це — це добре діло і покуту... ка.

Цікаво, що літ майже через 200-доля послала обухівцям це одну їдую Москаленко, теж травницю, вона недавно померла, своєю смертю. Можливо, це було янесь нагадування про старий гріх і водночас — шанс на реабілітацію. Але — пізно. Відність цих місць вражає кудя більше, ніж мат на вулицях. Талони — не лише на цукор, багато на шо. Села здаються понуришими, хоч насправді там живуть люди, народжуються діти. Один з нас (їому довелося бувати в Америці), дивлячись на те заупустіння, сказав уголос: «Боже! Немов у Нікарагуа при сандіністах...». Коло воріт якраз стояла дівчинка років двох і цумулила молоду з літрової пляшки з-під «Пшеничної». А на воротах красувался портрет: єдиний (у цих місцях) кандидат у Президенти Росії, ситий і не ї-кай.

Можливо, це не було б так важко для серця, аби ми не встигли подружитися з ними, аби не знали, що важко знайти добрих і безборонких людей. Може, 250 років, тому, коли погубили свою їдую, вони були ішніми? Мабути, треба жити тут, щоб зрозуміти це. «А хрен нас ведає, хто ми...». Ціка-

ва генетична географія: здається, саме тут 1709 року Мазепа виступив з Карлом протя Петра. А потім Петро своєю волею призначив українським гетьманом — знаєте, кого? Саме стародубського полковника Івана Скоропадського! От і думаю. А ще через двісті з гаком літ Шоре саме в цих місцях набрав війська для наступу на Україну (тут пролягала нейтральна територія поміж Росією та Україною). У той самий час німці поставили на гетьманство ще одного Скоропадського. Після цього історія з двома їдями не здається вже дивовижною, хоч і лишається таємничою. Так само таємничою, як будна посеред Стародуба з нами-сом «Студія звукозапису». Звідти, з ранку до вечора, лунає знайома мелодія «Піду втолюся...», але — у перекладі: і співає не Миколайчук: «Прощай, моя мама, прощай, мой отец, тра-ля-ля-ля, утоплюсь наконец!». Геніально, Між ішним, в Обухівці, вже через годину після нашого прибуття, босоніж, дітлахи носили по вулицях, немов циянь, українські слова й цілі фраз, подаровані ками.

...Що воно таке? — Там — хотілося додому, панічно хотілося. А вдома — так, немов ти щось забув серед отих невеличких рублених хат на Свірищині.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Стародуб — Кнїв.

● ЕТИКЕТ

ПО ОДЕЖІ СТРІЧАЮТЬ...

Цією рубрикою починаємо «вмішувати невеличкі купури повадки». Для початку — ніяка загальна Правила гарного тону обов'язково абсолютні. Уміння володіти собою — велика, наполеглива, хованню й самовихованню.

Головний принцип культури спілкування полягає в кожен поводитися так, як цього чекає від інших.

Нерпимість до чужої думки, нахальство викликають критично оцінити власну персону.

Думаючи про інших, ми забуваємо про власні пікі характеру тощо.

Взаєморозуміння й терпимість зовсім не означають ніякої відпущення гріхів.

Особливе місце в комплексі гречного тону відішлюбу виглядає. Мається на увазі акуратність ність жєсті, приязна міміка. Тож за зовнішнім виглядом контроль.

Мистецтво поведінки в товаристві — це бажє ішних, не ображати їх своєю поведінкою навіть піпаки — тільки тишити.

При цьому гарні манери стають єдиним засобом внутрішньої потреби спілкування.

● НЕЗВИЧНЕ ПРО ЗВИЧНЕ

ЦІЛЮЮЦІ ВЛАСТИВОСТІ КАВИ

Хоч і недобрі чутки точаться навколо цього ч... — ніби ціна на нього піднімається — ноефаміно, у... Тож що ми знаємо про цілющі властивості кави... а, виявляється...

Духмяний напій дуже корисний жінкам при пе... — знімає головний біль, тонізує загальний стан. С... книзі «Лінійна на лідікоіні» зазначає, що сира... лікує лихоманку (якщо ажиаати щодня по 15—30 г... зерен дуже корисно давати при иоклюші, катарал... вих розладах.

Підсмажені зерна збуджують головний та спи... також серцеві м'язи. Позитивно діють при спазм... атомі сечового міхура тощо. Вживають також каву... ру, від зубного болю та при отруєнні наркотиками.

Кава освіжає стомлені м'язи тіла, притуплює п... знімає втоми.

Утім, кава протипоказана при повнокров'ї та вис... йому тискові, при сильному геморої, деяких вид... астєнії, туберкульозі.

● МАЛИЙ ЛЕКСИЧНИЙ
СЛОВНИК

ЧАС
Время — час, година, по-ра, доба. Вовремя — у свій час, вчасно, впорю. Во время — під час. Во всекое время — повсякчас. Время от времени — від часу до часу, коля не коля, іноді, інколи, часом, часами. В ночное время — нічний добою, нічної доба. В рабочее время — в робочу нору, в дільний час. На время — на якийсь час, до часу, дочасно. С этого времени — з того часу, з ті-

● ІЗ СКАРБНИ

Краще шмат... ба й з ним мир... ний м'яса — із... Хто любить с... бить гріх.

Притча (Ж...)

Подорож

Вибух на хлібозав

Сяльний вибух стався в коцєгарці Чернівецького хлібозаводу № 1. В одну мить на місці парового котла залишилися уламки цегли і шматки покрученої арматури, а кістля агрегату, пробились перекриття стелі, опинився аж даху будинку. Один працівник котельні загинув, другого з тяжкими опіками доставлено в лікарню.

Створена на підприємстві

комісія встановила чєгар І. Г. Олє... ваючи на роб... стані сильного спіяння, пере... за виміриваль... дами, випустив... котла. А йог... М. Г. Савчук, зміну, не... агрегату і відк... Маса холодної... ши в розпечену

Футбол

У ФІНАЛІ: СРСР — ІТА

У шведських містах, на стадіонах, які наступного року прийматимуть фінальну частину чемпіонату Європи, проходить міжнародний турнір чотирьох збірних. Уже визначилися й фіналісти — футболісти Радянського Союзу та Італії. Цей поєдинок граватиметься завтра в Стокгольмі. Його переможець дістане в нагороду 160 тисяч доларів.

Як же шили до вирішального матчу ці суперники? Італійці в додатковий час перемогли датчан — 2:0. На 117-й хвилині відзначився Річчітеллі, а

ще через хвилину... лі. Наша команда зустрілася зі збі... вже на четвертій... Брєліні вистав... ред. У другому... (69 хв.) встанов... Так і завершив... час. Отже, і тут... тиса до додатк... Ніхто не хотів п... хоч гості вишли... иєвоч, 94 хв.), то... адалось встанов... — 2:2. Але за тр... фінального самс...

КОНФРОНТАЦІЙНА ЦЕГЛА

Кооперативне об'єднання «Чернігів», зорєантоване в Колецький цегельний завод, ринтиків забезпечує цеглою будівельні об'єкти обласного центру, підіймає зарплату працівникам заводу і... викликало невдоволення своїм діями на селі.

Виконком Колецької районної Ради народних депутатів вирішив звернутися до обласного обласного виробничого об'єднання будівельних матеріалів за проханням відіслати рішення про передачу заводу в оренду. Адже чималою рою для будівництва господарств район не додержав більше 400 тисяч цегли цегли. Винні в цьому, як вважають, в Колецькій, її кооператори.

Щоправда, якщо обласні інстанції не узгодять козельницьких виконкомів нові проблеми в Чернігівському міському об'єднанні, який заборгував жителів міста мільярдів гривень. Адже об'єднання «Чернігів» без козельницького заводу не зможе повністю виконати програму будівництва міста в місті.

Сергій ПAVЛЕНКО,
Чернігівська область.

ЯК НАМ ЖИТИ ДАЛІ?

Такий лейтмотив брошури, що була видана під назвою «Як нам задовольнити наші лікувальні потреби? Деякі поради владі і населенню України» виводзі після революції в Коломиї, не претендувала на жоден оригінальний внесок в економічну теорію. Написана тодішньою мовою Галичини в популярній, доступній для загального розуміння формі, хоча й адресована в першу чергу урядові Української Народної Республіки, ця невеличка за обсягом книжечка, згідно із задумом її автора А. Дзєндзель, мала на меті окреслити конкретні шляхи й засоби щодо зняття України з вкрай скрутного соціально-економічного становища, в якому вона в той час опинилася.

Звичайно, будь-які історичні аналогії та паралелі завжди умовні. І все ж, гадаю, думки, висловлені в даній брошурі, заслуговують на увагу як народних депу-

татів України, так і широких громадських іл.

Свою працю автор розпочинає з аналізу післяреволюційної ситуації на Україні. «Як тільки відбулася революція, народні маси, коті тяжко шоденою працею добували сій насущний кавалок хліба, почали думати, що настануть кращі часи і що цей кавалок хліба буде доставляти легше. Але всі страшно помилилися, бо, замість подорожжя, настали такі тяжкі умови життя, які рвинули ніхто й уявити собі не міг».

Розмірковуючи далі над питанням, чому склалася така ситуація, А. Дзєндзель зазначає, що її зумовили дві причини. «Перша причина — це державний устрій, державний лад, державний режим. Для того, щоб населення могло виробляти потрібну кількість товарів, необхідно забезпечити цьому населенню відповідні умови праці. А такими умовами праці повинні

бути: а) лад і спокій в державі і б) забезпечення, що працівники зможе скористатися своєю працею».

Другу причину тодішньої розбалансованості народного господарства України автор вбачав у надмірній кількості незабезпечених товарами грошей, що зосередилися у населення.

Дас А. Дзєндзель і поради виходу з такої складної соціально-економічної ситуації, яка загрожувала повним хаосом і загальною руйнацією.

Насильні вони актуальні для нашого сьогодення — судити читачам.

Володимир ТРОЦЬНСЬКИЙ,
кандидат історичних наук, асистент сектору Інституту соціальних і економічних проблем зарубіжних країн АН УРСР, Київ.

«Як нам задовольнити наші лікувальні потреби? Деякі поради владі і населенню України» — наскільки актуальна ця брошура, що вийшла після революції в Коломиї, для нашого сьогодення — судити читачам.

Вимагає підтримки

МІСТЕР ГЛАДУН ВІЗЖИВАЄ АМЕРИКУ

Я тримаю на долоні гладенькі бурштини, майже невагом, схожі на пластмасу, гусятинні, вишкварі якихось невідомого матеріалу. Хоч маю з нього виготовляти, хоч іграшки. Мої співбесідники — представники американської фірми «Omega Termak Технологічна Інк», а якщо коротко, то можна просто «ОТТ», лідер задоволення справним ефектом. Ще б пак, бо хто б міг подумати, що оце «гусятин» — все, що залишилося від куди промислових токсичних відходів, шкідливих для здоров'я людини.

Виявляється, ці вишкварі придатні не тільки для виготовлення сувенірів, скільки для народного господарського застосування. Адже все, що залишається після переробки промислових, побутових, радіотехнічних відходів, приміром, опішлені вишкварі, як стверджують експерти, можуть використовуватися як основа під дорожню покриття, при виготовленні будівельних блоків. А металеві злитки служать напівфабрикатами при переплавці.

Тож було чомусь вражати. Адже за даними Комісії Верховної Ради УРСР в п'ять екологічних і радіоактивних природоохоронних Україна вже перетворилася на величезне заводне промислове токсичних відходів. Тільки в Донецькій області їх нагромадилось 670 тисяч тонн, які негайно слід переробити. Та кількість цього відходу не вимірюється в інших регіонах. Наприклад, у Київській області його видає 712 промислових підприємств, які шкідливі виробництвами не зважаючи на те, що в Україні ми ще не навчилися прибирати за собою. Крім того, з'ясувалося, що в результаті аварії на ЧАЕС й 12 тисяч нерозрахованих токсичних речовин, які ніхто й не береться переробити, бо докопання їх не може. От і опинилися ми перед фактом, коли пізно вже не завтра, а сьогодні.

Тож, коли до Києва приїжджають іноземні технологічні переробки промислових і побутових токсичних відходів

з довною ІТ утилізацією, учений, українське за походженням у третьому поколінні Кеннет Гладун, який має намір навести мости для співробітництва у цій галузі, ввічливо загадає про оті 12 тисяч «нерозрахованих» речовин, які ніхто не береться переробити.

— Чому ж? Я беруся спокійно заперечити містеру Гладуну, який є ще й президентом і власником створеної ним фірми «ОТТ». Але для цього слід мати переробне підприємство — таке, яке може сполучити моя фірма. І проект готовий — хоч сьогодні приступити до будівництва. Та й вартість його прийнятна — 10,5 мільйона доларів. Одна така технологічна підприємства швидко переробляти 50 тисяч тонн відходів.

Побачивши, як у мене опинилися очі, президент не замикався:

— Знаю. Знаю, що валючий запас республіки мільярдів. Але відвади десятки способів, які заробити валюти тут, тут, на місці. І моя фірма готова взяти в цьому участь, допомогти українським підприємствам. Ви вважаєте, що лише Україна перетворилася на заводне відходів? На жаль, у багатьох країнах від природи лише беруть, мало додати про її збереження для майшлди. Тоді Україна...

Напоручу цікава людина — Кеннет Гладун. Як мені розповідали, він здобув блискучу освіту в Канаді та Англії, став одним з серед усеїх-хмілів своїми винаходами, що знайшли практичне застосування в галузі екології. За що й був нагороджений голою асоціацією нерівнопрофесіоналів у Філадельфії.

Кеннета Гладуну мені відомо рекомендували як людину, що зробила саму себе. Так воно й є: створивши екологічно чисті системи — від розробки технологій до складання комплексу «від кілоч», Кеннет Гладун без капіталу, але з чудовою ідеєю, відкриває нові шляхи. Зараз він має йому можливість жити безбідно, бо в світі його що,

немає аналогів його технології, а токсичних і радіоактивних відходів — хоч відбавляй. Його переробні заводи працюють в США, Індії, Австралії, на Тайвані, а він рветься на Україну, де його коріння, хоч приїхав сюди вперше, його йому було вже далеко за 30... Це, мабуть, важко пояснити, бо хіба локань серія у бізнесі береться в розрахунок? Він ясно так беззастовно примружує очі, коли пояснює свій інтерес саме до України:

— Зараз українці будуть власну економіку, то може, й моя цеглинка допоможе їй стати на ноги?

Виклав він ту цеглину з його технології і об'єднання переробного заводу експерти визнали одним з кращих у конкурсі головного управління «Кінвирнет». Недавно підписано угоду з Кінвирнетом про спорудження переробного заводу за його проектом на границі Золотоношської області, а воно таке...

Кеннет Гладун знає, як заробити необхідні кошти для його спорудження: він готовий, тільки налагодити випуск таких виробів на Україні, а й спростити їх продаж в інші країни, знайти замовників на них.

Це — тільки одна джерел одержання валюти. Так, дорожньоштовпний проект, який він розробив, зараз треба копати починати. Крім того, у президента фірми ще десятки варіантів «виробу» валюти, тож, може, є раши, прислухатися!

А в іншіх травні у Кеннета Гладуну був просто-таки уявний день: приймали його в Беркхемптоні, Раді УРСР. І український прем'єр-міністр Віктор Янукович, Десятих доможностей і взаємопопулярності, прийняв рішення.

Ми готові до всіх форм взаємоповигодного співробітництва, — говорить Кеннет Гладун, — кооператив, бартер. Це неправа, що Україна переживає нинішні часи. Ми приїхали сюди і переконані, що тут можна відкрити нову Америку.

Президент фірми «ОТТ»

Кеннет Гладун, і віце-президент Петро Гевка та Володимир Марущак — американці українського походження і голова представництва в СРСР, викладач Київського держуніверситету Василь Петрович Погребенний готові подолати всі перепони, щоб очистити Україну від нерозв'язливої діяльності людини, незважаючи на те, що фірма люди що має самі витрати.

І якщо ім, людям, що прийшли до нас за покінченням, болить серце за екологію. України, то, мабуть, й нам треба було б хотіти уважніше приділяти до їхньої діяльності. І якщо вже проєкт Кеннета Гладуну визнано доцільним, то, може, нам слід не лише захоплюватися його перевагами, а й надати всьляку підтримку і насамперед — урядову. Бо хто-хто, а ми знаємо, чим, буває, закінчується й найкращі іаші порадники. Треба лише пам'ятати: часу у нас не обмаль. Його вже немає.

Валентина ПИНСАЙКА.

На знімку: генеральні фірми «ОТТ» — Кеннет Гладун, Володимир Марущак, Кеннет Гладун, Василь Погребенний.

Фото
Миколи
КОЗЛОВСЬКОГО.

До Києва приїхав вишкварі технологічних переробки промислових і побутових токсичних відходів з довною ІТ утилізацією, учений, українське за походженням у третьому поколінні Кеннет Гладун, який має намір навести мости для співробітництва у цій галузі.

...НЕ ВІД СЛОВА

«МЕД»

[Занічання. Початок на 1-й сторінці]

Отож, заради свята, на го-
воритимемо про місце, де лі-
карі лускуть своє заворота-
рчує тиг, хто сам саба ра-
тувати не хоче — приміром,
алкаша та гуляк, неначе та
запаник пруда.

Згадаймо про медиків, чії
попередники були першими
медиками на землі.

Раніше воно було ані Маті-
на-природа людину народжу-
вала, матінка-природа її за-
бирала.

І жодна медицина сюди не
атручалася.

Але траплялися випадки —
на війні, чи на полюванні —
коли необхідна була чиясь до-
помога.

Справді — якщо людина ри-
зикувала собою, полюючи на
малюка, а на розбіглася спя-
ну на краденому мотоциклі,
чому ж не допомогти!

Так з'явилися перші травма-
тологи.

Наш фоторепортаж зробля-
но у 408-му військовому ок-
ружному госпіталі міста Киє-
ва.

Саме тут завідує травмато-
логічним відділенням полков-
ник медслужби Ганнадія Пат-
рович Шпигунов. Он він сидить
у білій халаті, зтолпений.

Поговіря полковничий сам не
нидло. Можливо, то — наспро-
ста. Аби часом якої юний герой
навароном, маючи поламаних
ногу, не став струною і на нза-
нєс віддавати честь.

Бо воно, якщо подумати,
медслужба гідна того, щоб
при зустрічі з наю підносити
руку до мозирка.

Інша річ — це на завжди
зручно.

Або й зовсім наможливо —
приміром, тоді, коли тебе ко-
пють у явнє мозанщенє бро-
нахплатом місця...

Віталій ЖЕЖЕРА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУ-
КА та Володимира КИСЕ-
ЛЮВА.

**Відмовлено
в публікації**

Сьогодні друкуємо ще один матеріал під рубрикою «Відмовлено в публікації»:

«Правкою я в місцевій газеті, яку видає чеська партійна організація. Для неї я готував цей матеріал, але його, на жаль, не схвалили до друку. Бо в нас поки що діють відомі стереотипи: що ж подумає і що скаже начальство?» — пише в листі Федір Полішук.

Що ж, публікуємо
ваш матеріал, шанов-
ний Федоре Подішук.

У НАРОДІ кажуть, що той, хто напростіше ходить, вдома не почув. Мабути, заступник голови виконкому Дубинської міської Ради народних депутатів В. Хижияк цим принципом і користується, здаючись до обхідних шляхів при виконанні службових обов'язків. Бо ж інакше могло статися, що очолювана ним комісія (державна) прийняла в експлуатацію недобудований будинок?

У майбутніх квартиро-наймачів це викликало хвилювання. Бо, переступивши пороги своїх квартир, вони аж за голову взялися: стільки недоробок! Виявляється, Хижняк керувався не інтересами людей, а вчинив службовий підлог заради показу, щоб була круглішою

ж відповідальний працівник радянського апарату допустив не тільки халатну байдужість, а й зловживання службовим становищем.

Та, на жаль, і на цей раз обійшлося легким переляком. Ця обставина спонукала мене взятися, як інакше, за перо. Розслідувати і довести справу до логічного кінця.

Давайте перегоріємо де-
які сторінки офіційних до-

рі були без скла, належно не підгані. Не пофарбовані. Не проведено герметизації сміттєпроводів, не встановлено протипожежних дверей на горнищі. Підлога вкладається з неструганих дощок, як і внутрішні побутові полиці. Панелі, стіни і стовпяр пофарбовано обійом, без потерпаючого шліфування. Не впорядковано територію... Значна частина й інших недоборки. Але досить і цих.

що й не підписував цього
акта?

І от збирається президія ревкомісії миської парторганізації, щоб розглянути скаргу, засудити негідний вчинок комуніста Хижняка. Запросили і членів комісії — тут вони й дізналися про накладене виконкомом «стягнення». А їхній службовий шеф (Хижняк) навіть не зволив прийти як-не-як — голова комісії, заступник го-

НЕ НАВПРОСТЕЦЬ А МАНІВІЯМИ

кументів, які у зв'язку з цим з'явилися на світ бо-
жаний. Дубицький міський
конком 26 вересня 1990
року своїм рішенням затвер-
див акт державної комісії
від 31 липня про прийняття
в експлуатацію 71 квартири
житлового будинку по
вулиці Семидубівська, 6.
(Майже через два місяці).
Та от диво — будинок поча-
ли заселяти в кінці року, не
зважаючи на думку великий
дефіцит житла в нашому
місті.

У чому ж справа? Виявляється, будинок був недобудований. Недобудований він був і в грудні. Посилалися скарги, утворювалися комісії, проводилися перевірки, заколисувалися люди

Задучалася до цієї справи і міська прокуратура. І на кінець січня (звернуть увагу: з'явився протест прокурорів О. Санжаревського. В одному з пунктів чорним до білого записано, що рішення міськвиконкому про затвердження акта державної комісії є незаконним і підлягає скасуванню.

І справа не тільки в тому, що порушено строки за твердження. Шо акт не відповідає встановлений форм. Шо складений він без през. ставників експлуатаційної організації яка мала брати будинок на баланс. Це тільки вивчати, а відкрити в тому що в багатьох квартирах було унітазів, змішувачів в дні, а в деяких — навігаванні, газових плиток, знамений частини квартир да

[illegible]

Пожежний інспектор А. Оравський, як і головний архітектор О. Супрун своєю легковажністю, звичайно, заслуговують і стягнення, і громадського осуду. Бо, підписуючи акт надання будинку в експлуатацію, крім усього іншого, не подумали, що до нього і доступ немає. На випадок чогось сиди не добереться і пожежника, і швидка допомога. Перекривши цим об'єктом і під'їзд до сусідніх будинків. А за що ж уже оголошували давати частку оповіщення головному свінтарному ліцензії? І це не перший випадок. Іван Ревел М. Дікуну, який по-

ловні виконкому, де його
привчили до заочності.

Резізіяма комісія вирішила на чоларпаві персоналій спараві змїжняя на розгладі, ікорю Дубівського міськво му парті, щоб звані, мовлява, ікхтувати партізною дисціпліною. І довідався, що тут з великою хмарі дощ може, і не бути. Бо «врахувуючте, що недоробні будинку по вулиці Семидзуській, б в основному усуно то, є розписка від жупіна, що воно не має, до будівельників претензій, до будівельного постановою доручня секретарів первинної парті організації міськвиконкомом Г. Нежелський розгляну те питання на зборах комуністів виконкомом...».

Ось такі Півроку товкали в ногу в ступі, тривжили людей, а потім заявляли, що «претензій не мають». І треба ж додуматись, щоб у чужих братів розіскирі! Ці люди правда. Хижник робив це своїми руками, бо чужим як перекусити народна мурашка, краще підірвати ніж фальшу та обману. А дулю людей поставив в таку ситуацію, що в них не було вибору: або давай розіскири, або вмирати. А

Федір ПОЛИЩУК,
працівник дубнівської
газети «Червона зірка».
Дубни
Рівненської області.

Мал.
Володимира
ВАСЬКОВЦЕВА.

Телеграфним
рядком
з Донецька —

«КОЗАЦЬКИЙ» — ДО ЮВІЛЕЮ

Не Донецькому виноробному заводу розпочато розлив нового вино — «Козацький Місцеві винокурні присвятили свою працю 500-річчю ковілею українського козацтва. Під таку дату нащадкам, як кажуть, і випи-че гріх.

цифра виконання плану, та ще й якого — про збільшення житлової площі. А це ж соціальний розвиток, «турбота» про людей. Кращого кавару і не придумати. Нелітні і нетихим словом задають його й ті, хто незадоволено одержить премію за «успішне»...

Знакомий стереотип застатийня чаків, нічого не скажеш: аби цифра була справною, а там і трава не росте. Отож ревізійній комісії міської парторганізації та її голові Я. Мулику, куди надійшла скарга на комуніста Ніжника, довелося немало потрудитися, аби розв'язати цей вузол фальшиві розслідування у країні над «!».

Задумавши до цієї справи комуністичну спеціалізацію. Бо

БІБЛІОТЕКАМ —
БІБЛІЮ

Близько 6,5 тисячі Біблій подарувало бібліотечам шкіл і професійно-технічних училищ Донецької Всесвітньої бібліотечної товариство. Розповсюджують видання працівники крайової організації Руху та області управління народної освіти.

У МАСШТАБАХ МІСТА

У міжрегіональній інформбанку Донецької Ради завершено створення баз даних підприємств і організацій усіх форм власності міста. Наразі інформація буде використовуватися для об'єднання зв'язків і пошуку партнерів у містах Донецька.

ЮРИДИ

Так, поширюється. Від
єршемо Закон Союзу РС
від 15 травня 1990 року
Ось стаття 70. У першом
абзаці сказано «Робота
в роки Великої Вітчизняної
війни зараховується до ст.
... у подвійному розмірі»

Я працюю шофером автобуса в агрофірмі «Збруч». Працюю без вихідних днів. Чи повинні мені надавати відпустку? Чи повинні мені надавати відпустку? Чи повинні мені надавати відпустку?

НА КОНС

Робота без вихідних днів — це грубе порушення трудового законодавства з боку адміністрації. Ви працюєте професіоналом в автобусі, возите людей. Втома може призвести до нещасного випадку.

При п'ятиденному робочому тижні працівникам належать два вихідні дні тиждів, а при шестиденному робочому тижні — один вихідний день (частина 1

Тривалість робочого

АЛЬТАЦІЯ

при п'ятиденному робочому тижні практично становить 8 годин, при шестиденному — 7 годин у звичайні дні і 6 годин у суботу. Норми робочого часу не може перевищувати 41 годин на тиждень.

Шофер автобуса належить до працівників з нормованим робочим днем. Якщо він переплачує, тобто — платище понадурочно, то за кожний підлягають оплаті відповідно до ст. 106 Кодексу законів про працю УРСР. Додамо, що адміністрація підприємства повинна вести облік понадурочних робіт кожного працівника (ст. 106 Кодексу законів про працю УРСР).

Годинна тарифна ставка
водія автобуса залежить
класу автобуса та його г

ритної довжини. Так, як клас автобусів — особливо малий і габаритна довжина до 5 метрів, то година рифна ставка становить копійки; клас автобуса малий і довжина понад 5 6,5 — 69 копійки; по 6,5 до 7,5 — 77 копійки; клас автобуса — середній габаритна довжина понад до 9,5 — 65 копійки («Методичний посібник по організації та оплаті праці в колгоспах, радгоспах та інших сільськогосподарських підприємствах», К., «Урожай», 1991, сторінка 9)

3 приводо надбавки
стак. Питання про випл
надбавки за ствж роботи
спеціальністю може вирі
ти адміністрація фі
спільно з профспілковим
мітетом та радою трудо
колективу. Звичайно, я
зоводяють фінансн.

Семен КАРЛНЦЬКИЙ
ЮРИСТ

«ФРАНЦУЗИ», ДЕ ВАШІ ОРДЕНИ!

...А ЯБЛУНІ ЦВІТУТЬ

Микола ФЕДОРЕНКО,
журналіст.
с. Негрвиші
Київської області.

Олександр КЛИМЧУК

Іван Макарович Гончар — візирець патріота-подвижника.

Алла була не сама.

Побивалася Галина Северук: «У нас не було дитинства, ми не знали ні мови, ні історії. Надійка Світлична давала нам уроки з української мови. Ми вчилися. Чуті. Розуміли. Знали».

Поміж трьох сосон блукала Людмила Семикіна: «Привні не знала! Найчастіше я запитувала себе і всіх: чому? Чому не родити на Україні? Чому спимо й не прокидаємося? Чому ремігасмо в ярмі? Чому для прибалтів і кавказців національна самосвідомість природна, як дихання повітрям, а для українців — що вихолода чернінь? Чому ми емігранти на своїй землі? Хто я, Людмила Семикіна? Я це зрозуміла у... Франції. Куратор нашої туристської групи запитав у гідів: «Ви комуністи?».

Той з гідністю, поштиво-величаво відповів: «Я — француз».

З оцим почуттям і перейнятим кодом духу поверталася додому. А тут знову все радянське: митці, фарби, пензлі, живопис, заробітки, копії, художній фонд. А тут знову — облуда...».

Коли людину дурять, вона не прощає. Алла не могла пробачити, що її дурили. Її тепер хотілося знати все за найвищою пробою правди. Вона, як прапор, ходила на вечори. Вона притягувала, як магніт. Вона розкривалася, як ружа. Її засвічувалась од себе. Переживши свої утрати, швидко їх позбувалася...

Відамо надійне й Людмилі Семикіній. Їй стало молоді мучності дослідити: її батько — курянин Семикін, а дід же був Семикін, а мати — Бандурко. Сама Людмила, звісно, за паспортом — росіянка. Допитувалася, чому? Її нажалі ненавсикників: як посміла? Отак прокидались.

Своє десятиріччя шестидесятники не дістали як ману небесну. Вони його створили. Сиділи (за Дмитром Павличком). Вони несли його, як козацьку хоругву, передаючи з рук у руки. На місце того, кого висмикували, мав прийти інший. І приходили.

Бачу шестидесятницькі межі: Клуб творчої молоді — смерть Алли Горської. Якраз десятиріччя. Увертюра й фінал. Зелене та чорне. Парості і паки.

Клуб творчої молоді ще чекає свого дослідника. Прообраз нинішніх неформальних організацій. Було, виявляється. Але, як і кожне нестакдартне «було», — загинуло. У нас це виходить, як у нікого: пускати за вітром. Наздоганяти й притоптувати. Підкидала дровенят у вогонь і незабутня Наталя Ужвий: «Маємо театр Франка. Навіщо нам ще один театр у Києві?».

Ще означало: Ідеологічний терор. Розгром.

Один з тих, хто шіднявся й струсив пил із себе, — Леся Танюк. Порятунка Москва, де мав заставу в особі родича — високопоставленого дипломата. А то би навчуся: очолював Клуб творчої молоді.

Клуб складався в останні зимові дні 1959 року. — згадує Леся Степанович. — Перші його групи виникли під час новорічних колядок і щедрівок. Були тут студенти столичних театральних інститутів (і серед них) і «серверії», прилучалася — одні — творських і режисерських курсів.

Якогось чудесного дня сиділи у великій залі інституту — б'яти шестидесят — раптом — з'являються двері й заходить гурт екстравагантних молодих людей: художники! Привела їх Алла Горська. Висока, коса хвилями, білий светр, сині брюки спортивного крою. Дуже голосна, життерадісна. З цього приходу, власне, й почався справжній Клуб творчої молоді. Художники-неконформісти приносили з собою дух активного бунту, заперечення старих догм і форм. Завдяки їм набула практичного сенсу ідея Клубу — об'єднати молоді творчі сили Києва, вирвати їх з-під влади зашкарбулених творчих спілок. Отож, з березня — квітня 1960-го Клуб зив пр... бе по всіх усюдах. Серед... ти його секцій найчисленнішою була художня, керувана Аллою Горською. Я б сказав і так: Горська була душею Клубу, його мотором та організатором. Усім подобалась її прямота: якщо вже вона щось говорила, то увіч, без манірності, без дублів поза очі. Алла не дуже володіла українською мовою, не досить добре знала українське

мистецтво, але вона не переставала ВЧИТИСЯ. Студіювала українські словники, щось виписувала, копіювала писанки в Івана Макаровича Гончара, вивчала вірші — в ній, я в цьому переконаний, прокинулося щось родове, генетичне, природне. Якось я подікався: «А чому стався такий раптовий перехід?». Вона відповіла: «Настає момент, коли стає соромно. Десь із півроку, як я його відчула: живемо якимось безсоромним життям». З пут цієї безсоромності вона й вивиралася. І ще додав би: багато тодішньої кнївської молоді пройшло добру школу Алли Горської...

Але то була школа, передусім, для самої Горської! Школа на прозориння. Школа на віддачу. Школа на вижиття.

Били по виставах Танюка — влучали в ескізи костюмів і декорацій Горської. Так було з кнївським «Ножем у сонці» за поемою Івана Драча (господи, які молоді обоє на фото, які пресвяті!), з «Отак загинув Гуска» для Львова, з «Правдою і кривдою» для Одеси. Вистави замислювались своєрідно, сценіграфія Горської цю своєрідність підкреслювала: було в ній щось дуже шляхетне, шемліво-ностальгійне за двадцятим, ренесансними.

Били по Клубові творчої молоді (а штаб його був у Жовтневому палаці культури, в підвалах якого свого часу мучили «ворогів народу») — не рикометом відставалося Василю Симоненку в Черкасах і Аллі Горській у Києві (виявляється, ще тоді були в Биківні, вже тоді били на сполох: тут сталінщина розстрілювала людей!).

Били по вітражів в Київському університеті — потолочили всіх: Опанаса Заливаха запроторили в табір, Аллу Горську, Людмилу Семикіну. Галину Северук викинули зі Спілки художників. Вітражі «Мати» й «Шевченко» в червоному корпусі університету потропили ще до розгляду художньою радою — ректор Швець не на жарт перепундівся зведеною Тарасовою руки: «Возвеличу малих отих рабів німих, я на сторожі коло них поставлю слово».

Які раби? Яка німота? Та ще в рік 150-ліття від народження співця народів, поета-революціонера Тараса Григоровича Шевченка... О доморошені канібали! О «право надриватися в ярмі»!

Шестдесяті мали камінь спотикання десь посередині. В їхній другій половині почалися арешти. Хвиля за хвилею: Заливаха, Світличний, Чорновіл... другий, п'ятий, десятий...

1965 року Василь Стус писав, звертаючись до Івана Світличного:

Прости мені, недільний мій Хрещатик, що, сівши сидьма, ці котли топлю в оглухлій кочегарці. Що терплю, коли вже ні терпіти, ні мовчати не можу...

І як же не мовчала Алла! Обурювалася, іронізувала, радила, організовувала підтримку родинам в'язнів. Зігрівала та обнадійовала, була твереза, хоч голову мала палахку, як вогонь на сухому гіллі.

В ній прокинувся дух гайдамаки.

Її совість ричала, вірила — докричність:

— до Прокурора республіки зі скаргою на працівників КДБ, які перевизують свої повноваження: змусили заарештованого Ярослава Геррича дати брехливі показання на Горську;

— до секретаря ЦК КПУ Федора Овчаренка — з факту виключення зі Спілки групи художників: «Зусиллями групи невірніважених людей на зборах була створена атмосфера паніки, істерії і ненависті. У залі панувала найвульгарніша лайка, на нас лили потоки особистих образів і безвідповідальних вигадок. Нам не давали зачитати листа, якого ми склали спеціально для зборів і в якому пробували чесно і самокритично оцінити свій вчинок»;

— до секретаря ЦК КПРС Петра Демічева: «Ми вважаємо, що наші творчі стосунки не повинні із сфери естетичної переноситися до сфери політичної і правити за привід для політичного звинувачення. Наше творче кредо не розходиться з вимогами марксистсько-ленінської естетики, а тов. В. Шаталі і А. Широков не можуть для нас втілювати принципову лі-

нію партії в моральних і моральних»;

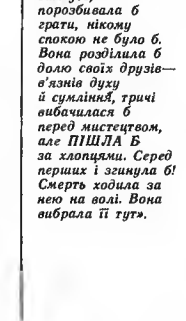
— до ЦК КПРС — з протесту групи українських художників і глянути деякі відповідні норми з них тридцять Москви «зі»

Не суди, будете! Не чути! Треба бачити, який спала мого хоплення? Не ті в українському мистецтві друге для правда. А речую.

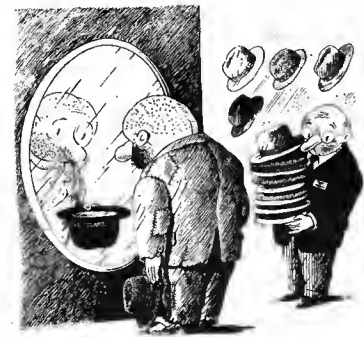
З групю Горської, Геннаді тор Зарецький на Д... ментальний свою давню набути на ва, трансформізм. Ім'я творців ювелірний ка, «Дерева вітра» в М... ном «Україні» розпису в «ряк» і «Н... величезну молодого дои. В о... Алла зму... тис від а зашкарбул... сті до Оп... на з гірко... позбавлен... еш каяття. Працювати свого нос... хожу на Хай живе ментально лочка, Люмоса до Ф... на Овчар... ніяких іл... про нас, т... боротьбі... чуть — од... — відкру... — помилу... від того, вигідно д... ження, а... дрібниця, Втомлюєш... душа не с...

Людмилі перших по... побут, ц... бувалась... матися су... ла спуска... то в її ха... браю, і в... крити, і в... ти, і була... чужина ма... — отак, хатні...».

ГОЛОС

Жарт номера

Якщо це можна назвати життям, то ми живемо чудово!

Олександр ПЕРЛОК.

Мал. Юрія КОСОВУКІНА.

Халамидинки

У МЕКАХ СОЮЗУ

Антиїсти руку «За піднесення Радопільського району» запросили до себе кандидата в Президенти Госії В. Жирновського. Над усім в програмі цього дієвого антиїсти сподобався намір «відомості від подолу на республіки і створити саму Росію в межах усього Радського Союзу».

«Якщо В. Жирновський зможе створити самий Радопільський район в межах усього Союзу, то ми неодмінно оберемо його президентом», — пробилися антиїсти. Секретар райкому партії не заперечує, бо в такому разі йому гарантована посада генсека.

СЕРПЕНЬ І МОЛОТЕНЬ

Група демократів звернулася з вимогою змінити назву місця: «серпень» на «ліпень», бо стара назва асоціюється з «серпом і молотом», а отже, має в собі ідеологічний характер. Було проведено й голосування. Було вирішено: не змінювати назву «серпень», а й до того ж перейменувати колоніальні «серпенти» на «молотени».

ВІДРОДИМО «АРСЕНАЛІ»

Спілробітникам надано пограбованого лівського музею «Арсенала» запропоновані своїм подолу військовим. Замість вкраденої холодної зброї застарілих зразків військових ідеологічних старовинних ракетами «Земля» — Земля». А також розширювати на Лівській дні для обслуговування цих діючих експонатів.

Приймає повдолож Тимофій ПРОКОПЕНКО.

Головному лікарю міської лікарні № 3 М. Підполудному від хворого Тихоненко (фронт, четвертий ряд, третє ліжко, зліва від фігури).

ЗАЙВА

Шановний Миколо Семеновичу!

Впевнений, що ви мене не наїмате. Народу тут багато, а ви один. До того ж, нас ніхто не знайомий. Ні лікар-ординатор, ні медсестри, ні міський відділ охорони здоров'я, до якого дозволити важче, ніж з будинку вуличного телефон-автомата до ООП. Во апарат у відділенні один, надворі літо, і дівчинки до молоденьких медсестричок потягалися. Ах, юність, юність! Перші нічні поцілунки... Хіба це можна передати словами? Особливо, якщо у тебе існують і тоби закоротило мовні центри. Чи, як кажуть, зашпанило.

Тому я звертаюсь до вас письмово.

Мислячи реально, в душі часу, а дійшов висновку, що ви могли мене і не помітити. Правда, одного разу під час загального огляду ви пробігли досить близько від мене, мовіть за тридцять. Я мунув з усієї сили. Щоб привернути до себе увагу. Але ви були так акупотані!

Можливо, з праліню знову привели недосущу бліжню, і черговий персонал не може вночі перепитати, чи хворі гучно цокотять зубами.

Чи пацієнти прорвалися в алчаний склад і випили весь медичний спирт? А може, взагалі скандаль якого-сь подвійного покриття, покладаючи в нашу лікарню, оскільки на загальних засадах?

Отже, я щосили мунув. З-під фікуса. І ви не почуві. Та й не дивно. Хіба в цьому шарварку можна

ри дити підряд — треба відпочити. Аби вистигнути випити хворого додому!..

Правда, траплялися симулянти, які жовчали по три-чотири дні поспіль, і коли до них наближався хто-небудь із медперсоналу, чіплялися мертвою хваткою, спинаючи анімаційні лінії і людського харчування.

У відповідь лікарі виробили

Майже чорний гумор

ПОВЗІ З НАДІЄЮ!

...що почути? Кожен норить осякритися: стогне, кричить, сипить... Одне слово, спекулює на вашій гучності, намагається обслушати в першу чергу...

Звичайно, жодного в цій кафедрі звиків змогла б виразити тільки людина з ідеальним музичним слухом. Милард, диригент. Але за цією ознакою у медвуз не набирають, і тому не дивно, що медик недовгодуває, коли хворі спотіють, кричать і кидаються на доломоту. Хоча з другого боку: якщо хворий подає голос, то виходить живий. Насторожіть на правило, морчачий. Особливо, коли людина не заявляє перекошуваним їжі. Не їсть і мовчить: день, другий, третій, це підходить. А якщо мовчання триває чотири

дня, правля безпечного підходу до закликів хворих. Вони наближаються до них тільки з боку віг. Суворого преусору. В жодному разі не від голоду! Щоб смугляти не встаті учениці. Лікар мадає ниякю ниякю — і йому все оже. Телла — отже, хворий симулює. Холодно — можна виснувати.

Микола Семеновичу! Я не став би довертати вашу увагу цим нецуканим лідерствам, аби не соціальна несправедливість, яка чиниться просто на очах!

Лектант — так усім однакова! Осуджуваність згідно з черого, без блату!

Як могло трапитися, що хворий Василеико, який працював на прохторварій базі, з його асуджено трахоті параліч, одиновича в як

папірці і миттю із сантехнічним телефоном зв'язався. Потім всесла така й ярматна неж:

— Ви, товаришу, голосуйте за Надбавку, нехайника нашого життєво-мундального утримання. Діти діткою, одна, єдина надія замедбаного життєвого господарства району.

— гайда свого патрона викласти.

— Герард! — рішуче наму агітатору. — Уорчистю обого голосувати тільки за Надбавку, якщо за годину злинича промисляти. А сам на години — змри. Згодом едма я ще бити годину на нього змрив і, на підгесті сьомий кивили чекани — здзвіноч у двері Сантехніки об'явеси.

Тепер поді з вами так хучо злинявесь, немов за персонального вказівкою самого товариша Надбавка. Але якщо цінової і все ж німучо, аби іможний голос на виборках купували майбутнім неродимим обранцям, як оце мій, то, гадаю, давно б уже вже жили при розвиненому напалізі або при комунізмі — це вже як кому до подобі.

Юрій БОЛЫШАК.

ридори? А його доставили пізніше за мене! І був він спотівляючий у фойє, в шостому ряду, 15-те ліжко. Від фікуса! Так він скоро і палату потрапляти! І взагалі вилекується.

А я все під фікусом! З метою відновлення соціальної справедливості я пропону чіпати номери. На нього хворим не тоді, коли їх винесуть з моргу додому, а зразу, коли вони прибувають у лікарню. Таким чином, буде видно, хто з них, встановлює нормальна черга.

Я подина смирна і не здатна на екстремістський винюк. Як, примрмом, ветерин Волков із неспрохідністю якого-сь тинюк. Це він, бий! записався лідишким з аерном, киянув під лікарняну каталку з криком: «Дайчик кілму!»

Що за парламентський метод — подання прохань і петицій. Тому посилаю вам з окаяною літці. Вчора хворіли на заварювання грику Клімєнкові наказали поїзти в операційну. Сьогодні він проповів біля моєї ліжка. Того шарпут пролягав такий побля вашого кабінету. Сподіваюся, у Клімєнкі вистачить сил достеми моє подання.

З надією на кращі часи, на перебування у медичній галузі — хворий Тихоненко.

Підготував до друку Павло СТОРЖЕНКО.

Пародії

НАЙСИЛЬНІШИЙ ПОЩАУНОК

І буду цілувати,
Ті моєш відбавляється,
Тоді спинити не може —
Ні дощ, ні сніг, ні вітер,
Ні навіть жара божья,
Ні навіть інша жінка.

Валентин МОРОЗ.

Із зб. «Осінній сад». Оде-

ка «Маяк». 1990 р.

Хоча і інший би з тобою

Сироминкою зустрічався.

Я нирюєш героким:

«Геть руйн — не пручайся!»

Не зачисти відступати,

Зводиш беринда.

А ставеш цілувати —

Підставеш губи радо.

Мене німа сила

Не зачисти відступати,

Стрибу в костер, на вилу,—

Аби поцілувати,
Ті моєш відбавляється,
Захочу цілуватися
Не спинити і кунем,
Хай полнича воронки
Стріляють в ноги, спину,

Карає сила божья —

Ніщо мене не спинить.

Сибиреній гірничою.

Я демоном безбожно

Ціную діяку кожному,

Що стріну на дорозі.

Ціную даяно, памю,—

Заступа жінка, гриме —

Скажу: «То іпопанетяне

Мене вербус в прийм!».

Володимир СЕМЕНО.

Полтава.

— Пшли з нами фермере розкуркулювати! Мій дідуся знає, як це робитися.

Мал. Володимир АДАМОВИЧ.

Наш офіціоз

ІСТОРИЧНІ РІШЕННЯ — В ЖИТТЯ

(з іздівська хроніка)

Дізнаєш у Маміяна відбувся перший з'їзд сільськогосподарського села. На порядку денного стоїть цілий пакує питань, присвячених в основному перекладу до ринкових відносин і невеликому економічному становищу, в якому опинилися господарі.

Після того, як стис магнітофонний запис пісні «Я засаду наші колосі чер», президенти та гості розсіялися по місцях. Головуючий каже Миколі Вербоному, який, зокрема, сказав:

— Колегі, не хотілося б повторюватися, та мушу наголосити на тому, що доводиться працювати в найважчих умовах часу. Кризова ситуація, зрозуміло, не могла не торкнутися нашого романа. Демократія, гласність. Наш з'їзд, зей наслідком інтелектуальних, цимові підтвердження. Хіба могли ми про щось подібне мріяти хоча б п'ять років тому? Якщо так і дала дріб, то, аніжисно, хоча б рідкодуго у першодільній снідальні. (Сміх у залі). Вітій, до діла!

Останньою краплиною, яка переповнила чашу терпіння, стало різке підвищення ціни. Сировина страшно подорожчала. Здавалося б, має порухуватися закономірний висновок — підняти ціну за нашу продукцію. (Збудження в залі). Ой, ой, ой! соратники, як я радий би ставити на цей хибний шлях. (Голос у залі, чуті жовтоволені голоси). І от чому, ви, мійко, помітний, з якого підступності розгубилося згадане підвищення ціни. Цукор подорожчав мало не втричі, в горілка — ні на копійку. Удар болочний, що і казати. Розрешаючи і справочовний безосередньо в наш бік. При кіншій ціні екзакційна в магазині (ах, що казало, мало не на дрижкі, варто нам ще і собі підняти ціну, і ми втрачати своїх прихильників і клієнтів. Для чого жніти вихід із цього становища. Будемо шукати його спільно. Прошу висловитися з цього питання.

Далі слово взяла тітка Мотря:

— Що ж це вони, іродіві душі, надумали! До правди не світій! Де, п'ятидесять і не копійки ми подорожчаві зянові. Що вони там собі думають?

Тітчин виступ став предметом бурхливого обговорення.

Малюнок Юрія ГОЛОВЧЕНКА.

Даремо головуючий закликав до порозуміння. Зайдується линуло найбільше:

— Ударники, трясця його матері!

— З горбачом по світу підiamo!

— Нам за шкідливість треба платити!

— Вимагати підвищення ціни на екзакційну!

Деякі райони голови виступили пропозицією оголосити щось на кшталт страйки. Та оскільки аргументи здебільшого пропрацюють, як домашні печі — без димину, — на такий крок не наважилися.

Доботи тривали добрих три години. Насамкінець з'їзд прийняв резолюцію, яку вирішено по можливості довести до відома всіх жителів села. В ній зокрема зазначається, що в мінущий унаво самогосподарстві села унікальний конкурент і чар між собою — інтереси галузі над усе. Вирішено і надати суворо дотримуватися технології приготування, бо тільки так зможе зберегти справу. А тому суворо засуджують випадки бракороботи. Наш з'їзд було прийнято окремий пункт про різке поліпшення обслуговування клієнтів, ішлося про надання покупцям в разі потреби би спільно, а за бажанням, і огір за хлібом.

Питання про можливе підвищення ціни промодує залишилося відкритим. Поки що вирішено зайнятися вивченням промодує зайнятися серед населення.

Оскільки районного з'їзду поки що не передбачається, то делегатів на нього не обирають. Зате уповноважених діде Семени, який ішов у гості до зятя як у сусідню республіку, вийти на контакт з колегами і дізнатися про їхні наміри й помисли.

Із заключним словом до присутніх звернувся М. Вербонов. Він закликав до єдності і консолідації сил:

— Чарів, поймаєш, до добра не доводить, — зокрема зазначає він. — Та й демократія на цьому з'їзді завершує свою роботу.

Павло КУЩ, з'їздівський кореспондент «Куріня»

Р. С. Назву скла, прізвища й імені присутніх змінив. Прізвища адекватно справжнім.

ПОНЕДІЛОК

17 червня

ПРОГРАМА УТ—1

16.00 Новини.
16.10 Молоді гомоси. Композитор Б. Шинтур.

17.10 Для дітей. До м. соф.
17.40 Концерт оркестру симфонічного оркестру Українського радіо.

18.00 До 90-річчя початку Визвольної війни. Прем'єра телефільму «Закохані в Україну» [студія «Укртелефільм»].

18.30 Концерт «Кітківський Фрэнсіс».

19.00 Актуальна камера.
19.30 «Хто ми...» Громадсько-політичний відомостиник. Частина 1.

20.45 На добраніч, діти!
21.00 Музичний фільм «Співає Олена Камбурова».

21.25 «Хто ми...» Частина 2.
22.25 Вечірній асикси.

22.55 Воє про міно.
0.10 Нічний телевіз. Художній телефільм «Колі б на нещасті».

ПРОГРАМА ЦТ—1

6.00 «Ранок».
9.05 Прем'єра художнього телефільму «Пілач перепілики». 6 серія.

10.10 Футбольний огляд.
10.40 Народні казки і притчі різних країн.

10.45 Марафон-15.
12.00 ТСН.

12.15 «Контакт».
12.30 Ангелізмонт. Г. Міллар.

13.15 «П'ять жінок фашизму і аїяни». Д. Шостанович. Восьмий наварт.

13.45 Прем'єра документального телефільму «Авотортот».

14.15 Б. м. якого називати мене просто ДО.

15.00 ТСН.

15.15 «У бистрий шалові ріки».

16.45 Замість титрів. 1 серія.
16.22 Світ злочинців.

16.40 Фільм — дітам. «Три веселі зайчики». 1 серія.

17.45 За законами ринку.
18.15 «Контакт».

18.30 ТСН. Міжнародний аніпс.

19.45 Замість титрів. 1 серія.
19.00 Прем'єра документального раднісько-ніацького фільму «Будь провалата аїяна». Фільм 1.

19.30 Л. Барністак. Симфонічний танці з мюзану «Вестейдська Історія».

19.55 Прем'єра художнього телефільму «Пілач перепілики». 6 серія.

21.00 «Час».

21.40 Прем'єра фільму-антвист «Удвофільм». Автор В. Распутін.

22.55 Благодійний концерт у Фонд допомоги дітам Чернівця.

0.35 ТСН.

0.55 Прем'єра документального телефільму «Сніжаска гора».

1.40 Прем'єра художнього телефільму «Пілач перепілики». 6 серія.

ПРОГРАМА ЦТ—2 і УТ—2

11.30—13.30 Програма Телебачення Росії.

13.30 Фільм — дітам. «Ліс, у який ти ніколи не уйдеш».

14.40 Діалог з комп'ютером.

17.00—20.00 Програма Телебачення Росії.

20.00 На міський хвиль. Інформаційний аніпс.

20.15 Вечірня казка.

20.30 Таларіяри Інформук.

21.00 «Час (з сурдоперекладом)».

21.40 На сесії Верховної Ради СРСР.

22.25 Телефільм «Карпати — любов моя».

22.35 Аргументи для дослідження.

23.20 «Семіс одночасної гри». Художній телефільм.

ВІВТОРОК

18 червня

ПРОГРАМА УТ—1

7.30 Відомості «Ранкова мозаїка» [Гімнатика, мультфільм, «Телеанспрос», «Господи на землі», музика, «Меланьонічні зустрічі, погоди»].

9.00 Музичний фільм «Українські послідники».

9.40 Доброго вам здоров'я. Оздоровлення робітників.

10.15 Альфа і омега. Науково-пізнавальна передана.

10.55 До 90-річчя початку Визвольної війни. Художній фільм «Воргианак».

12.25 Телефільм «Марія Калікст: три сватів».

16.00 Новини.
16.15 Для дітей. Веселка.

16.45 Говоримо українською. Відомості на вісти.

17.05 Пісня і дола. Композитор А. Горинський і співаки Ю. Пашновські.

18.00 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВ. НОІ РАДІ УРСР.

19.00 Актуальна камера.

19.30 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВ. НОІ РАДІ УРСР.

20.45 На добраніч, діти!

21.00 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВ. НОІ РАДІ УРСР. По закінченні — Нічний телевіз. 3. Таблиці та група «Новий день».

ПРОГРАМА ЦТ—1

6.30 «Ранок».

9.05 Прем'єра художнього телефільму «Пілач перепілики». 7 серія.

10.15 Дитячий година [з урочком «Мішайко мови»].

11.15 Мультфільм.

11.35 Концерт радянської пісні.

12.00 ТСН.

12.15 Актинний рапортж.

12.30 В. Распутін. «Удвофільм, Фільм-антвист».

13.45 Прем'єра документального телефільму «Місто».

14.30 Альбомів ельєси. Концерт.

15.00 ТСН.

15.15 «У бистрий шалові ріки».

Художній телефільм. 2 серія.

16.30 Світ злочинців.

16.45 Мультфільм.

16.55 Фільм — дітам. «Три веселі зайчики». 3 серія.

18.00 Наш сад.

18.30 ТСН. Міжнародний аніпс.

19.45 Мультфільм.

19.00 Прем'єра документального раднісько-ніацького фільму «Будь провалата аїяна». Фільм 2.

19.30 Мінкстасе молодіжні.

19.50 Прем'єра художнього телефільму «Пілач перепілики». 7 серія.

21.00 «Час».

21.40 «Проводили мене на війну». Письменники про війну.

22.40 Актуальна інтерв'ю.

22.50 Вперше на екрані ЦТ. Художній фільм «Місто Зеро».

1.50 Прем'єра художнього телефільму «Пілач перепілики». 7 серія.

ПРОГРАМА ЦТ—2 і УТ—2

8.00 Гімнатика.

8.15 Мультфільм.

8.50 Світ грошей Адела Сміта.

9.25 Зустріли, мить.

9.35 Ритмічна гімнастика.

10.25 «Семіс одночасної гри». Художній телефільм.

11.30—13.30 Програма Телебачення Росії.

13.30 Фільм — дітам. «...А нуляки лентя».

14.05 Вм. атерані... Документальний телефільм «Социстські аконувати, Фільм 6».

17.00—19.00 Програма Телебачення Росії.

19.00 Телевізійний музичний абионемет. Чернівці дар соняоре Людін.

20.00 На міський хвиль.

20.15 Вечірня казка.

20.30 Ритмічна гімнастика.

21.00 «Час (з сурдоперекладом)».

21.40 На сесії Верховної Ради СРСР.

22.25 Прем'єра телефільму «Карпати — любов моя».

22.35 Аргументи для дослідження.

23.15 Розповідь про несонний. Василь Блявнийй.

СЕРЕДА

19 червня

ПРОГРАМА УТ—1

7.30 Відомості «Ранкова мозаїка» [Гімнатика, мультфільм, «Телеанспрос», «Візит до п'яна», музика, «Говоримо українською», погоди»].

9.00 До 90-річчя початку Визвольної війни. Художній фільм «Воргианак».

9.30 «Пригоди Барініна». Хорро-фантастика вистава.

10.20 Телефільм «Вірчук», «Сніг» [з «Укртелефільм»].

11.30 Науково-популярний фільм «Мова та мислення».

16.00 Новини.

16.15 Пісня полагати — а строю.

16.45 «Лускушки». Балатка вистава.

18.00 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВ. НОІ РАДІ УРСР.

19.00 Актуальна камера.

19.30 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВ. НОІ РАДІ УРСР.

20.45 На добраніч, діти!

21.00 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВ. НОІ РАДІ УРСР. По закінченні — Нічний телевіз. Український романс.

ПРОГРАМА ЦТ—1

6.30 «Ранок».

9.05 Прем'єра художнього телефільму «Пілач перепілики». 8 серія.

10.15 Дитячий музичний альб.

11.00 «Проводили мене на війну». Письменники про війну.

12.00 ТСН.

12.15 Діалог нур'єр.

12.30 «Місто Зеро». Художній фільм.

14.30 Прем'єра документального фільму «Соціальна географія тинка».

15.00 ТСН.

15.15 «Мелодія на два голоси». Художній телефільм. 1 серія.

16.25 Світ злочинців.

16.45 «Три веселі зайчики». 3 серія.

17.45 Мюзика скрабінка. С. Танос. Мікроміра № 4. до мінор. Тар 12.

18.30 ТСН. Міжнародний аніпс.

19.45 Діалог нур'єр.

19.00 Прем'єра документального раднісько-ніацького фільму «Будь провалата аїяна». Фільм 3.

19.30 Ти згадай. Росі... 2.

19.55 Прем'єра художнього телефільму «Пілач перепілики». 8 серія.

21.00 «Час».

21.40 Людина і закон.

22.55 Пісня-91.

23.50 ТСН.

0.10 Молоді дзвіни роніа.

1.00 Мультфільм для дорослих.

1.40 М. Мясковський. Симфоніч на поаза «Анатор».

2.00 Прем'єра художнього телефільму «Пілач перепілики». 8 серія.

ПРОГРАМА ЦТ—2 і УТ—2

8.00 Гімнатика.

8.15 Прем'єра «Фортепіано».

9.00 Озирини, Росіс.

10.00 Мультфільм.

10.15 «Зоронадр».

11.30—13.30 Програма Телебачення Росії.

13.30 «Наша Чукакила». Фільм-антвиста.

14.25 Прем'єра документального телефільму «Хто крокує ліво».

17.00—19.00 Програма Телебачення Росії.

19.00 Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» [Київ] — ЦСКА. В перерві — 19.45 — На міський хвиль. Інформаційний аніпс.

20.15 Вечірня казка.

21.00 «Час (з сурдоперекладом)».

21.40 Колмаз.

21.45 До 340-річчя битви біл Берестомом. «Круглий стіл».

22.45 Вечірній асикси.

23.15 «Він, вона і діти». Художній телефільм.

ЧЕТВЕР

20 червня

ПРОГРАМА УТ—1

- 7.30 Відпочинок «Ранкова мозаїка» (Гімністика, музичний, «Попкорнерес», «Тасе собі, «За здоров'я» — у «Синію», музика, погадай).
- 9.00 Музичний фільм «Час у літній школі».
- 9.30 До 30-річчя початку Великої Вітчизняної війни. Документальний телефільм «Подвиг та перемога».
- 10.10 Художній фільм «Дарся погано в «Мерседесі. 1 і 2 серії».
- 12.20 Музичний фільм «Нам рано жини до погадаймо».
- 16.00 Новини.
- 16.15 Для дітей. Веселля.
- 16.45 В. Карпов, «Полководці», «Полковоресні» порадки.
- 17.25 Телесюжет. Вікторина для дітей з правил дорожнього руху.

НАД ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

9.30 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

П'ЯТНИЦЯ

21 червня

ПРОГРАМА УТ—1

- 7.30 Відпочинок «Ранкова мозаїка» (Гімністика, музичний, «Попкорнерес», «Тасе собі, «За здоров'я» — у «Синію», музика, погадай).
- 9.00 Білий для N... Естрада паредочка.
- 9.30 До 30-річчя початку Великої Вітчизняної війни. Документальний фільм «Маршал Жуков. Сторінки біографії».
- 11.15 Сурин. Фестиваль національної пісні.
- 16.00 Новини.
- 16.15 Документальні телефільми «Художник Віктор Пальмов», «Портрет у борю».
- 16.45 Концерт симфонічної музики.
- 17.50 Телефільм «Білозвільський зурба».
- 18.00 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.
- 19.00 Актуальна кімбра.
- 19.30 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.
- 20.10 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.
- 21.00 НА ТРЕТІЙ СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.
- 22.15 Сурин. Фестиваль національної пісні.

ПРОГРАМА ЦТ—1

- 6.30 «Ранок».
- 9.05 Прем'єра художнього телефільму «Піла перепліт», 9 серія.
- 10.10 Подія і закон.
- 11.25 Пісні воєнних років у анімації П. Гурчино.
- 13.00 ТСН.
- 12.15 Мультиплі.
- 13.35 Дитяча година (з уроком англійської мови).
- 13.35 Мистецтво і кооперація.
- 14.05 Пісня-91.
- 15.00 ТСН.
- 15.15 «Мелодія на два голоси. Художній телефільм. 2 серія».
- 16.00 Світ з нашої країни.
- 16.45 «Скарби забутих корабель», Мультиплі.
- 17.00 Вчимося, буди і сваті.
- 17.45 До мистецтва і старій.
- 18.30 ТСН. Міжнародний випуск.
- 18.45 Мультиплі.
- 19.00 Прем'єра документального радянсько-німецького фільму «Будь проклята війна», Фільм 4.
- 19.30 М. Равель. Друга симфонія з балету «Дяблиці і Хлопці».
- 20.00 Зомби — наш спільний дім. Теловізіонні фотомонітори.
- 19.35 Прем'єра художнього телефільму «Піла перепліт», 9 серія.
- 21.00 «Час».
- 21.40 За зовнішнім МВС.
- 21.55 Фестиваль солдатської пісні.
- 0.10 ТСН.
- 0.30 Концерт.
- 1.30 «Вітальні старі. Документальний телефільм».
- 2.30 Прем'єра художнього телефільму «Піла перепліт», 9 серія.

ПРОГРАМА ЦТ—2 І УТ—2

- 8.00 Гімністика.
- 8.20 Мультиплі.
- 8.30 «Жива планета». Документальний фільм. 3 серія.
- 9.25 Виступ ансамблю «Володарів».
- 9.40 «Відривіє скриньку».
- 10.05 «Нам дороги ці забути не можна».
- 10.30 ОБ'єкти.
- 11.30—13.30 Програма Телебачення на Росії.
- 13.30 Фільм — дітям. «Хлопчик».
- 14.30 Людина. Замла. Восіст.
- 14.50—10.55 Програма Телебачення на Росії.
- 10.55 Світ, в якому ми живемо. Фільм рожнежер Ю. Ледіна.
- 11.15 «Вітальні старі. Документальний телефільм».
- 12.00 На кінальній хвилі. Інформаційний випуск.
- 12.15 Вечірня казка.
- 13.30 Іншою до світового ринку.
- 14.00 «Час» (з судоропоредактом).
- 14.10 На сесії Верховної Ради СРСР.
- 22.25 Вечірній вісник.
- 22.45 «Діагностика. Мистецтвий альманах».

СУБОТА

22 червня

ПРОГРАМА УТ—1

- 7.30 Сонячно і соло.
- 8.00 Ритмічна гімнастика.
- 8.30 «Правда», левданя очавидчало.
- 9.00 Новини.
- 9.30 «Гри. Ім'я. Земля».
- 10.05 Для дітей. Художній фільм «Жела собі диничка».
- 11.15 Доброго вам здоров'я! Лікування і профілактика психічних захворювань.
- 11.45 Симфонічна музика.
- 11.55 ПІСНІ ПОЛІТИЧНОГО РОДІН ВІТЧИЗНАНІЙ У РІДНІ. Хвилина мовчання. Мітинг. ревісія.
- 13.10 Ю. Вібор. «Барезова гімнастика».
- 16.20 Живе слово. Риторика.
- 17.50 Художній фільм «Війна», 2 серія.
- 19.00 Актуальна кімбра.
- 19.30 Телетурнір «Салоні елврати». Самодіяльний художній нахистин Тернопільської області.
- 20.45 На добраніч, дніні
- 21.00 Репліка.
- 21.15 А. Мелков, Симфонія № 6.
- 21.40 О. Норічків. «Фортис. Вистава Мосовського академічного драматичного театру ім. С. Вавкіна». У парері — 12.30 Вечірній вісник.
- 0.10 Ніннін телелаз. Художній телефільм «Дім батька теого», 2 серія.

ПРОГРАМА ЦТ—1

- 6.30 «Сносів викликання». Документальний телефільм.
- 7.00 Мультиплі.
- 7.30 Ритмічна гімнастика.
- 8.00 Ранкова розважальна програма.
- 8.30 ТСН.
- 8.50 Наш сад.
- 9.20 Мультиплі.
- 9.30 «Вура модан» пропонує...
- 10.28 «Дарю, що пам'ятаю».
- 10.55 «Ранкова зоря».
- 11.55 Прем'єра документального телефільму.
- 12.25 У світі ізолек і пригод. «Чарівна пилка Аллідіка. Художній телефільм».
- 15.00 ТСН.
- 15.15 Пароможі.
- 16.15 Зустріч з Червоноармійцем.
- 17.15 Мультиплі.
- 17.30 А. Ешлей, Симфонія № 5.
- 18.00 Міжнародна піанорама.
- 18.15 Хвилина поезії.
- 18.55 Прем'єра документального радянсько-німецького фільму «Будь проклята війна», Фільм 6.
- 19.25 Концерт.
- 19.35 «Ще ми, господні!» Художній телефільм.
- 20.00 «Час».
- 21.40 Москва—Брест—Варшва. На воєну. Передача з Бреста.
- 23.30 ТСН.
- 23.30 «Яго зоряні в кулю зичи». Документальний фільм.
- 0.35 «Да буди минулого літа. Художній телефільм. 1 і 2 серії».

ПРОГРАМА ЦТ—2 І УТ—2

- 8.00 Гімністика.
- 8.15 Спорт для всіх.
- 8.30 Компіюват США з біснетолом серед професіоналів НБА.
- 9.30 Відеоніс «Спіддрукіст».
- 12.00—14.00 Програма Телебачення на Росії.
- 14.00 Російська мова.
- 14.30 «Курьва, Мультиплі».
- 14.40 Вовобіло. Першсть світової пісні. Човпакі. Збірна Японії — збірна СРСР.
- 15.00 «Пісничина. Художній телефільм».
- 17.00—19.00 Програма Телебачення на Росії.
- 19.00 «Воскресіння». Старовинний романс.
- 19.45 «Заманявний канал».
- 20.00 На кінальній хвилі. Інформаційний випуск.
- 20.15 Авторська телебачення.
- 21.00 «Час» (з судоропоредактом).
- 20.30 «Я вас кохала».
- 21.00 «Час» (з судоропоредактом).
- 21.40 Нісська піанорама.
- 22.40 Художній фільм «Воєнополюний роман».

НЕДІЛЯ

23 червня

ПРОГРАМА УТ—1

- 7.30 Ритмічна гімнастика.
- 7.50 Концерт юних композиторів.
- 8.25 У медію ярмці. Інформаційно-музична програма.
- 9.25 Новини.
- 9.40 Ретроспективний показ фільмів за участю акторів і режисерів І. Міколюнчу. Художній фільм «Піла забутих предків».
- 11.15 «Укуррі І К'». Розважальна передача для дітей.
- 12.15 Музичний фільм «Тілі пісн».
- 12.30 Новини.
- 12.45 Для дітей. Кінал «Д».
- 14.15 Соло і люди.
- 15.00 Вітальні старі. Музична програма за листами глядачів.
- 16.00 «Солдатські листи» (із циклу «Служби солдатських»).
- 17.00 Телесюжет.
- 17.45 Народні мелодії.
- 18.00 Тазар і час. Портрет а інтер'єрі театру.
- 19.00 Актуальна кімбра.
- 19.35 Меморіал героїв Чорнобильської катастрофи. Про веселощі змагання з пожежно-прималогового спорту.
- 20.00 Чашіюват СРСР з футболу.
- 20.45 «Діпоро — «Штарк» 2 тайл».
- 20.45 На добраніч, дніні
- 21.00 Репліка.
- 21.15 Співак «Орізон».
- 21.40 До 30-річчя початку Великої Вітчизняної війни. Художній фільм «Алгоритм з воєнної».
- 32.25 Вечірній вісник.
- 33.25 Ніннін телелаз. Авторський концерт поета-пісника Ю. Рибчинського.

ПРОГРАМА ЦТ—1

- 6.30 «Заповнивши колодязь». Документальний фільм.
- 7.00 «Ранкова зоря».
- 8.00 Ритмічна гімнастика.
- 9.30 Білий новини.
- 9.45 Тижень «Спортлото».
- 10.30 з ранку ранішню.
- 10.00 «На службі».
- 11.00 Ранкова розважальна програма.
- 11.45 Клуб мажоритів.
- 13.00 «Дорога».
- 13.30 Нова покоління вибирє: «Екологічний бумаранг».
- 15.00 ТСН.
- 15.15 «Я вас зустрілю».
- 15.45 Народні казки і причіт різних країн.
- 15.50 «Алгоритм. Пори року. Документальний телефільм».
- 16.30 Нісська година.
- 17.00 Цирк, цирк, цирк.
- 17.10 Уті Діккіє представляє.
- 18.00 Футбол. Кубок СРСР. Фінал.
- 18.30 «Час» — «Порог» (Москва).
- 19.55 Мультиплі.
- 20.10 «Наш улюблений детектив».
- 21.00 «Час».
- 21.40 Москва—Брест—Варшва. На воєну. Передача з Москви.
- 23.10 Цілі Дої Копілі
- 0.10 Футбольний огляд.
- 0.40 Урожайграф.
- 0.55 ТСН.
- 1.15 «Піла куполом цирку». Художній телефільм. 1 і 3 серії.

ПРОГРАМА ЦТ—2 І УТ—2

- 8.00 На зарядку ставай!
- 8.20 Пісні воєнних років.
- 9.10 «Міластова» шитиулка».
- 9.30 Мультиплі.
- 9.30 Відеоніс «Спіддрукіст».
- 12.00—14.00 Програма Телебачення на Росії.
- 14.00 І Міжнародний конкурс бавністів-аероартеїстів у Москві.
- 15.00 Поевобіло. Першсть світової пісні. Човпакі. Збірна Японії — збірна СРСР.
- 16.00 Педологія для всіх.
- 17.00—18.45 Програма Телебачення на Росії.
- 18.45 Музичний ярмарок. Естрада на програмі.
- 19.45 Вечірня казка.
- 20.00 На кінальній хвилі. Інформаційний випуск.
- 20.15 Авторська телебачення.
- 21.00 «Час» (з судоропоредактом).
- 21.40 Телебачення на Росії.
- 22.10 Художній фільм «Дніни приелад жіночої помсти».
- 23.40 Музичні зустрічі.

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради
Української РСРГоловний редактор
Сергій
ПРАВДЕНКО

Редактор:

Олександр БІПІК

заступник головного
редактора

Анатолій ГОРПОВ

заступник головного
редактораОлександр
ЕМБІЯНОВчлен-кореспондент
АН УРСРВолодимир
КАРНОДЕНСЬКИЙЛеоід
САМОПЕНКОзаступник головного
редактораБорис
СМЕРДЕНКОзаступник головного
редактораАнатолій
СОЛОНСЬКИЙ

Віталій СУДІЯ

відповідальний
секретарНАД НОМЕРОМ
ПРАЦЮВАЛИ:Заступник редактора
Леоід САМОПЕНКОЧаргові редактори —
Яніс Галаченко,
Володимир Савцов.Автори макета —
Анатолій Міронченко,
Поміди Підлужний.Випусканий —
Поміди Кіоско.Оформлення —
Володимир Нісальов.Коректори:
Тамара Баштанник,
Мстислав Власів.Піддільна Морозова,
Поміди Нісська,
Антоніна Сильвестровська,
Любов Станіч,
Людмила Терещук.Верстальники:
Тетяна Балюк,
Алла Буджаківська,
Ольга Ісєнко,
Сергій Савченко.Піаністичні:
Віктор Процун,
Раїса Грімюк.Намітати друку
визначення
«Радянська Україна» —
232047, Німфа-47,
преспект Перемогів, 50.

Індекс 60955.

Тираж 165,300.

Передплата ціна
не рік 19 мрб. 80 коп.

Зам. 03151151